

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА И ДОПУНАМА ЗАКОНА О ЈАВНО-ПРИВАТНОМ ПАРТНЕРСТВУ И КОНЦЕСИЈАМА

Члан 1.

У Закону о јавно-приватном партнерству и концесијама („Службени гласник РС”, бр. 88/11 и 15/16), у члану 2. став 1. после речи: „приватним партнером,” додаје се реч: „искључиво”, а речи: „којим се уређује јавна својина” замењују се речима: „и других прописа којима се уређује јавна својина и буџетски систем.”

Члан 2.

У члану 4. тачка 3) речи: „односно јавног или приватног партнера и друштва за посебне намене” бришу се.

После тачке 4) додаје се тачка 4а), која гласи:

„4а) јавни уговор о институционалном јавно-приватном партнерству са елементима концесије је уговор којим се уређују права и обавезе даваоца концесије и концесионара у складу са одредбама овог закона и одредбама других прописа којима се уређује област из које је предмет концесије.”

У тачки 9) после речи: „приватним партнером” речи: „или ДПН” бришу се.

У тачки 10) после речи: „јавни уговор” додају се речи: „односно и ДПН које оснива приватни партнер када са јавним партнером закључује јавни уговор”, а речи: „или у ту сврху оснива ДПН” бришу се.

У тачки 15) после речи: „физичко лице” додају се речи: „или конзорцијум једног или више таквих физичких или правних лица,”.

Тачка 16) брише се.

Члан 3.

У члану 7. став 2. тачка 5) после речи: „плаћање у новцу” додају се речи: „или да му дозволи наплату накнаде крајњим корисницима за пружене услуге, ако је тако предвиђено предлогом пројекта ЈПП/концесионим актом;”.

Члан 4.

У члану 9. став 1. после речи: „Институционално ЈПП” додају се запета и речи: „са или без елемената концесије,”.

У ставу 2. после речи: „чланова” реч: „ДПН” замењује се речима: „заједничког привредног друштва”.

У ставу 5. после речи: „На садржину уговора” додају се речи: „о оснивању заједничког привредног друштва”.

Члан 5.

У члану 10. став 1. мења се и гласи:

„Концесија, у смислу овог закона, јесте уговорно или институционално ЈПП са елементима концесије у коме је јавним уговором уређено комерцијално коришћење природног богатства, добра у општој употреби која су у јавној

својини, односно добра у својини јавног тела или обављања делатности од општег интереса, које јавни партнер уступа приватном партнеру, на одређено време, под посебно прописаним условима, уз плаћање концесионе накнаде од стране приватног, односно јавног партнера, при чему приватни партнер сноси ризик везан за комерцијално коришћење предмета концесије.”

После става 1. додаје се нови став 2, који гласи:

„Посебни облици концесије су концесија за јавне радове и концесија за јавне услуге.”

Досадашњи ст. 2. и 3. постају ст. 3. и 4.

У ставу 4. после речи: „Концесија за” додаје се реч: „јавне”.

Члан 6.

У члану 11. став 1. после речи: „природног богатства,” реч: „односно” брише се, а после речи: „у јавној својини” додају се запета и речи: „односно добра у својини јавног тела”.

Члан 7.

У члану 13. став 1. после речи: „природног богатства,” реч: „односно” брише се, а после речи: „добра у општој употреби” додају се речи: „која су у јавној својини, односно добра у својини јавног тела”.

У ставу 2. тачка 4) после речи: „јавно предузеће” додаје се тачка запета, а речи: „односно правно лице овлашћено посебним прописима за давање концесије.” бришу се.

После тачке 4) додаје се тачка 5), која гласи:

„5) правно лице овлашћено посебним прописима за давање концесије.”

Члан 8.

У члану 14. став 2. речи: „привредних субјеката” замењују се речима: „лица из става 1. овог члана”.

Члан 9.

У члану 15. став 1. мења се и гласи:

„ДПН се обавезно оснива ради реализације јавног уговора, осим ако предлогом пројекта ЈПП, односно концесионим актом није другачије одређено и може учествовати искључиво у спровођењу пројекта ЈПП/концесије у чију сврху је основано.”

Члан 10.

У члану 17. став 2. после речи: „подизвођач испуњава услове” додају се речи: „одређене од стране јавног тела у конкурсној документацији и услове предвиђене важећим прописима”.

Ст. 3. и 4. мењају се и гласе:

„У случају подуговарања, приватни партнер је неограничено солидарно одговоран за извршење уговорних обавеза подизвођача.

Ако подуговарање није наведено у понуди на начин из става 1. овог члана, уговор са подизвођачима се не може закључити без претходне сагласности јавног партнера.”

Члан 11.

У члану 18. став 4. мења се и гласи:

„Рок из става 2. овог члана почиње да тече од дана потписивања јавног уговора, осим ако није другачије предвиђено у јавном уговору, односно конкурсној документацији.”

Члан 12.

У члану 20. став 4. мења се и гласи:

„Ако је концесија која се додељује посебан облик концесије за јавне радове, односно јавне услуге у складу са чланом 10. ст. 2, 3. и 4. овог закона, на поступак одабира концесионара/приватног партнера примењују се поступци јавне набавке, одређени законом којим се уређују јавне набавке.”

После става 4. додаје се нови став 5, који гласи:

„У поступку избора приватног партнера не примењују се одредбе закона којим се уређују јавне набавке које се односе на:

- (1) начин обрачуна процењене вредности јавног уговора;
- (2) заједничку понуду;
- (3) подизвођаче;
- (4) рокове за подношење понуда и пријава;
- (5) рокове у вези са доношењем одлуке о избору најповољније понуде;
- (6) рокове за закључење уговора и
- (7) измене јавног уговора.”

Досадашњи став 5. постаје став 6.

Члан 13.

У члану 21. став 3. речи: „евентуално обнављање јавног уговора” замењују се речима: „дозвољене измене које настају током трајања јавног уговора.”

Члан 14.

У члану 23. став 1. после речи: „и пријава за учешће,” реч: „наручиоци” замењује се речима: „јавна тела”.

У ставу 2. уводна реченица мења се и гласи:

„Ако се поступак избора приватног партнера спроводи у складу са одредбама закона којим се уређују јавне набавке, следећи рокови се сматрају примерним и не могу бити краћи од:”.

Члан 15.

У члану 25. запета и речи: „одређених законом којим се уређује годишњи буџет Републике Србије” бришу се.

Члан 16.

У члану 27. став 4. после речи: „Република Србија” додаје се запета, а речи: „или друго” замењују се речју: „односно”.

Члан 17.

У члану 29. после става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„Када је давалац концесије јавно тело, јавно предузеће или правно лице овлашћено посебним прописима за давање концесије, концесиони акт усваја одговарајући орган из става 2. тач. 1) - 3) овог члана у зависности од тога у чијој надлежности је такав давалац концесије.”

Досадашњи ст. 3, 4, 5. и 6. постају ст. 4, 5, 6. и 7.

У ставу 6. тачка 9) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 9) додају се тач. 10) и 11), које гласе:

„10) податке о другим уговорима који се закључују пре, истовремено или после закључења јавног уговора, било у форми прилога јавног уговора, било као посебни уговори, ради остварења економске оправданости или комерцијалних потреба релевантног пројекта, као што су уговори о преносу права коришћења непокретних и покретних ствари, пренос односно уступање концесионару уговора које закључи јавно тело, преузимање запослених итд;

„11) остале податке и документе од значаја за концесију.”

У ставу 7. речи: „из става 4. овог члана” замењују се речима: „из става 6. овог члана”.

Члан 18.

У члану 34. став 1. после речи: „техничке” додају се речи: „и друге”, после речи: „нацрт” додају се речи: „или битне елементе”, а после речи: „њихове оспособљености” додају се речи: „за реализацију пројекта”.

У ставу 3. после речи: „техничке” додају се речи: „и друге”.

У ставу 8. после речи: „јединице локалне самоуправе” додају се речи: „и другог јавног тела”.

Члан 19.

У члану 35. у тачки 7) тачка на крају замењује се тачком запетом.

После тачке 7) додаје се тачка 8), која гласи:

„8) остале податке од значаја за поступак давања концесије.”

После става 2. додаје се нови став 3, који гласи:

„У јавном позиву мора да се наведе да ли се концесија даје у складу са чл. 35-41. овог закона или у складу са чланом 41а овог закона.”

Досадашњи ст. 3, 4. и 5. постају ст. 4, 5. и 6.

Члан 20.

У члану 38. став. 1. после речи: „за озбиљност понуде” додају се запета и речи: „безусловну, неопозиву, без приговора и плативу на први позив, која ће бити достављена уз понуду.”

У ставу 7. речи: „ст. 1. и 2. овог закона” замењују се речима: „ст. 2, 3. и 4. овог закона”.

Члан 21.

После члана 41. додаје се члан 41а, који гласи:

„Члан 41а

У случају да је процењена вредност концесије већа од 50 милиона евра јавно тело може донети одлуку да се поступак давања концесије спроведе у фазама, под условом да је то предвиђено концесионим актом.

Начин давања концесије у фазама из става 1. овог члана ближе прописује Влада.”

Члан 22.

У члану 42. став 1. после тачке 5) додају се тачке 5а), 5б) и 5в), које гласе:

„5а) врсту примењеног поступка;

5б) број примљених понуда;

5в) критеријум избора који је примењен;”.

У тачки 10) реч: „понуђача” замењује се речима: „најповољније понуде”.

Члан 23.

У члану 43. став 2. после речи: „предметног добра” додају се запета и речи: „накнада за коришћење добра у својини јавног тела, као и друге врсте јавних прихода, осим пореза на имовину, везане за коришћење тог добра.”

У ставу 4. после речи: „у општој употреби, односно јавног добра” додају се запета и речи: „односно добра у својини јавног тела.”

У ставу 6. после речи: „локалне самоуправе” додају се речи: „односно приход јавног тела које је давалац концесије,”, а после речи: „накнада” додају се речи: „или други јавни приход, осим порез на имовину, ”.

У ставу 7. после речи: „коришћење предметног добра” додају се речи: „или другог јавног прихода, осим пореза на имовину, везаног за коришћење тог добра.”

Члан 24.

У члану 46. став 2. тачка 15) после речи: „повезаним лицима” додају се речи: „или других уговора којима се поверава обављање одређених послова од стране приватног партнера трећим лицима, ако је такво поверавање предвиђено предлогом пројекта ЈПП, односно концесионим актом;”.

У тачки 16) после речи: „(укључујући јемства јавног партнера финансијерима)”, додају се речи: „или други начин обезбеђења плаћања;”.

У тачки 23) после речи: „или приватном партнеру, ” додају се речи: „начин исплате накнаде и средства из којих ће бити исплаћена накнада),”.

После тачке 27) додаје се тачка 27а), која гласи:

„27а) евентуално право јавног партнера или надлежног државног органа да у циљу заштите јавног интереса као и у случају постојања опасности за јавну безбедност или угрожавање животне средине и здравља људи или повреде обавеза приватног партнера/концесионара из јавног уговора, у потпуности или делимично прекине извршење уговора или преузме извршење одговарајућих обавеза приватног партнера/концесионара (step-in right), уз дефинисање последица коришћења тог права;”.

Члан 25.

У члану 47. став 1. мења се и гласи:

„Јавно тело, после доношења одлуке о избору приватног партнера, а пре закључења јавног уговора, има обавезу да органу из чл. 26. и 29. овог закона достави коначни нацрт јавног уговора укључујући прилоге који чине његов саставни део, ради давања сагласности.”

Члан 26.

У члану 49. став 2. после речи: „рефинансирањем” додају се речи: „предмета”.

У ставу 4. реч: „Обезбеђење” замењује се речју: „Захтев”.

У ставу 5. после речи: „пре закључења” додају се речи: „измена јавног уговора, као и закључења”.

У ставу 6. после речи: „из става 5. овог члана,” додају се запета и речи: „када се односи на закључење директног уговора,”.

Члан 27.

У члану 50. после става 2. додају се нови ст. 3, 4. и 5, који гласе:

„Ако се измене јавног уговора врше по захтеву финансијера, поред ограничења из става 2. овог члана, тим изменама се не сме нарушавати баланс поделе ризика на штету јавног партнера у складу са чланом 7. став 2. тачка б) овог закона, нити се вредност јавног уговора може повећати за више од 3%.

Захтев финансијера из става 3. овог члана треба да буде економски оправдан, правно документован и прихватљив за јавног партнера.

У случају измене јавног уговора по захтеву финансијера из става 3. овог члана потребно је претходно прибавити мишљење министарства надлежног за послове финансија за пројекте из члана 27. став 4. и члана 29. став 5. овог закона”.

Досадашњи став 3. постаје став 6.

Члан 28.

Назив изнад члана 56. и члан 56. мењају се и гласе:

„Престанак јавног уговора

Члан 56.

Јавни уговор престаје истеком рока превиђеног јавним уговором као и у другим случајевима прописаним законом или јавним уговором.

У случају престанка јавног уговора, објекти, уређаји, постројења и друга средства из оквира предмета ЈПП предају се јавном партнеру у складу са одредбама јавног уговора, као и других уговора закључених од стране јавног партнера у вези са конкретним пројектом ЈПП.

Јавни уговор може престати откупом предмета јавног уговора под условима предвиђеним јавним уговором, а изузетно, ако то налаже јавни интерес, откуп предмета јавног уговора може се вршити под условима и на начин утврђен прописима о експропријацији у ком случају приватни партнер има право на исплату пуне накнаде према тржишној вредности.

Јавни партнер може приватном партнеру одузети права установљена јавним уговором ако приватни партнер не извршава уговором преузете обавезе, из разлога јавне безбедности, као и у случају да се обављањем концесионе делатности угрожава животна средина и здравље људи, а мере предвиђене посебним прописима нису довољне да се то спречи, на начин и под условима утврђеним јавним уговором.”

Члан 29.

Назив изнад члана 57. и члан 57. мењају се и гласе:

„Средства из оквира предмета јавно-приватног партнерства/концесије

Члан 57.

По престанку јавног уговора, објекти, уређаји, постројења и друга средства из оквира предмета ЈПП/концесије постају својина Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, јавног предузећа или правног лица овлашћеног посебним законом којим се уређује давање концесије, осим ако другачије није предвиђено директним уговором из члана 49. овог закона.

Приватни партнер/концесионар предаје објекат, уређаје, постројења и друга средства из става 1. овог члана, као и све друге објекте који су предмет јавног уговора, а који су у својини Републике Србије, аутономне покрајине, јединице локалне самоуправе, јавног предузећа или правног лица овлашћеног посебним законом којим се уређује давање концесије без терета и у стању које обезбеђује њихово несметано коришћење и функционисање.

Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, други објекти изграђени у складу са чланом 7. став 2. тачка 7) овог закона, а који нису у функцији предмета јавног уговора (јавног објекта, јавне услуге, јавне инфраструктуре и сл.), остају у својини приватног партнера, с тим што јавни партнер може да прибави ове објекте, у складу са јавним уговором.”

Члан 30.

У члану 58. став 2. после речи: „Републичкој комисији” додају се речи: „за заштиту права у поступцима јавних набавки”.

Члан 31.

У члану 60. став 2. мења се и гласи:

„Арбитража са седиштем у иностранству може се уговорити уколико је приватни партнер или његов непосредни или посредни власник страном правно или физичко лице или у случају конзорцијума уколико је најмање један члан конзорцијума или његов посредни или непосредни власник страном правно или физичко лице.”

Члан 32.

У члану 63. став 2. тачка 3) после речи: „додељен уговор” додају се запета и речи: „као и о подизвођачима”.

Члан 33.

У члану 72. став 1. мења се и гласи:

„Накнаде које јавни, односно приватни партнер плаћа на основу јавног уговора могу бити деноминоване у иностраној валути, док се плаћање накнаде врши у динарима, на начин предвиђен јавним уговором.”

Члан 34.

Поступци започети до дана ступања на снагу овог закона окончаће се у складу са одредбама овог закона.

Члан 35.

Подзаконски акт из члана 21. овог закона биће донет у року од 90 дана од дана ступања на снагу овог закона.

Члан 36.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије.”

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

I. УСТАВНИ ОСНОВ

Уставни основ за доношење овог закона садржан је у члану 97. тачка 6. Устава Републике Србије, којим се утврђује да Република Србија, између осталог, уређује и систем обављања појединих привредних и других делатности.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ

Разлози за доношење овог закона се огледају у потреби даљег регулисања и унапређења појединих одредаба Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама (у даљем тексту: Закон), увођења боље контроле финансијских утицаја пројеката јавно-приватног партнерства (у даљем тексту: ЈПП) и усклађивања са међународним стандардима и најбољом међународном праксом.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Члан 1. предвиђа измену у члану 2. Закона којом се, поред примене закона о јавно-приватном партнерству и концесијама за реализацији пројеката јавно-приватног партнерства, примењују и одговарајуће одредбе прописа којима се уређује јавна својина и буџетски систем.

Члан 2. предвиђа измене у члану 4. Закона којима се прецизирају постојеће дефиниције јавног уговора, приватног партнера и понуђача. Поред тога, уводи се модел институционалног јавно-приватног партнерства са елементима концесије, како би се омогућило да и у јавно-приватном партнерству са елементима концесије могу да учествују јавна тела, а ради веће заштите јавног интереса.

Члан 3. предвиђа измену члана 7. Закона којом се разјашњава разлика између јавно-приватног партнерства са или без елемената концесије, која је до сада била садржана у другом пропису - Закону о комуналним делатностима.

Члан 4. предвиђа измене члана 9. Закона којима се уводи модел институционалног јавно-приватног партнерства са елементима концесије, и прецизира однос између друштва за посебне намене и заједничког привредног друштва.

Члан 5. предвиђа измене члана 10. Закона којима се мења дефиниција концесије како би се потврдила могућност институционалног јавно-приватног партнерства са елементима концесије, као и како би се створили предуслови да се концесија може дати ради коришћења добра у својини јавног тела, што раније није било могуће. Поред тога, појашњава се да су концесија за јавне радове и концесија за јавне услуге посебни облици концесије, и прецизира се дефиниција концесије за јавне услуге.

Члан 6. предвиђа измену члана 11. Закона којом се потврђује могућност да се концесија може дати ради коришћења добра у својини јавног тела.

Члан 7. предвиђа измену члана 13. Закона која подразумева усклађивање са чланом 11, односно потврђује могућност да се концесија може дати ради коришћења добра у својини јавног тела.

Члан 8. предвиђа измену члана 14. Закона који подразумева термилошко усаглашавање ст. 1. и 2.

Члан 9. предвиђа измену у члану 15. Закона којом се прецизира постојећа дефиниција друштва за посебне намене.

Члан 10. предвиђа измене члана 17. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу подуговарања.

Члан 11. предвиђа измену члана 18. Закона којом се прецизира постојећа одредба која се тиче рачунања рокова.

Члан 12. предвиђа измене члана 20. Закона којима се у потпуности разјашњава када се на поступак доделе ЈПП са или без елемената концесије (не) примењује закон којим се уређују јавне набавке, односно поједине његове одредбе, што је у складу са упоредном праксом.

Члан 13. предвиђа се измена члана 21. Закона којом се прецизира израчунавање процењене вредности јавног уговора.

Члан 14. предвиђа измене члана 23. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу рокова за пријем понуда и пријава.

Члан 15. предвиђа измену члана 25. ради усклађивања са Законом о јавним набавкама.

Члан 16. предвиђа измену члана 27. Закона којом се прецизира постојећа одредба која се тиче предлагача пројекта јавно-приватног партнерства.

Члан 17. предвиђа измене члана 29. Закона којима се прецизира постојећа одредба која се тиче предлагача концесионог акта и јавног тела надлежног за усвајање концесионог акта, као и одредбе које се тичу садржине концесионог акта.

Члан 18. предвиђа измене члана 34. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу конкурсне документације.

Члан 19. предвиђа измене члана 35. којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу јавног позива.

Члан 20. предвиђа измене члана 38. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу гаранције за озбиљност понуде.

Члан 21. предвиђа додавање новог члана 41а који омогућава да за пројекте чија је вредност већа од 50 милиона евра, ради заштите јавног интереса, буде посебно уређен начин давања концесије.

Члан 22. предвиђа измене члана 42. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу садржине одлуке о избору најповољније понуде.

Члан 23. предвиђа измене члана 43. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу концесионе накнаде.

Члан 24. предвиђа измене члана 46. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе које се тичу садржине јавног уговора. Поред тога, у складу са међународном праксом, препознаје се могућност закључивања уговора о поверавању одређених послова од стране приватног партнера трећим лицима (*outsourcing*), као и могућност интервенисања јавног партнера у циљу заштите јавног интереса.

Члан 25. предвиђа измену члана 47. Закона којом се прецизира поступак давања сагласности на јавни уговор.

Члан 26. предвиђа измене члана 49. Закона којима се прецизирају постојеће одредбе о финансирању јавних уговора.

Члан 27. предвиђа измене члана 50. Закона којима се у складу са међународном праксом, препознаје могућност измене јавног уговора на захтев финансијера, али само уколико је јавни интерес на адекватан начин заштићен, и у изузетно ограниченом обиму.

Члан 28. предвиђа измене члана 56. Закона којима се уређује престанак јавног уговора, уместо престанка друштва за посебне намене.

Члан 29. предвиђа измене члана 57. Закона којима се уређује правна судбина средстава из оквира предмета јавно-приватног партнерства/концесије, уместо објекта, с обзиром да се концесија може тицати и других средстава.

Члан 30. предвиђа измену члана 58. Закона која се односи на заштиту права.

Члан 31. предвиђа измену члана 60. како би се укинуло ограничење арбитрабилности супротно Закону о арбитражи.

Члан 32. предвиђа измену члана 63. Закона којом се прецизирају дужности јавног партнера у погледу праћења рада приватног партнера и извршавања његових уговорних обавеза.

Члан 33. предвиђа измену члана 72. Закона којом се прецизира девизни третман јавно-приватног партнерства са или без елемената концесије.

Члан 34. прописује да ће се поступци започети до дана ступања на снагу овог закона окончати у складу са одредбама овог закона.

Члан 35. прописује рок за доношење прописа из члана 21. Предлога закона.

Члан 36. уређује ступање на снагу овог закона.

IV. ФИНАНСИЈСКА СРЕДСТВА ПОТРЕБНА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА

За спровођење овог закона није потребно обезбедити финансијска средства у буџету Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Доношење овог закона по хитном поступку предлаже се у складу са чланом 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 – пречишћени текст), ради регулације и унапређења појединих одредаба Закона, увођења боље контроле финансијских утицаја ЈПП пројеката и усклађивања са међународним стандардима и најбољом међународном праксом.

VI. АНАЛИЗА ЕФЕКТА

1. Одређивање проблема које закон треба да реши

Изради овог закона претходио је период више од четири године његове примене. У изради текста закона коришћена су и анализирана упоредно правна решења и искуства земаља у региону и друга међународна искуства као и искуства стручњака у области коју регулише Закон о јавно-приватном партнерству и концесијама (представника релевантних министарстава, адвоката, привредника итд) који су претходних година примењивали Закон. Од када је усвојен Закон о јавно-приватном партнерству и концесијама реализовани су пројекти у области градско-приградског превоза путника, јавне расвете, сакупљања комуналног отпада, производње топлотне и електричне енергије употребом обновљивих извора енергије, и више је него очигледно да јавно-приватно партнерство постаје најреалнија опција и за реализацију локалних/регионалних/националних инфраструктурних пројеката, јер се у последњих година дана све већи број идеја и пројеката управо креће у том правцу. Иако је у наведеним областима јавно-приватно партнерство препознато као могућност и инструмент развоја, може се рећи да је институт јавно-приватног партнерства још увек у повоју односно не постоји довољно искуства у пракси. Ово је посебно важно за јавна тела, односно општине, градове, јавна предузећа и др., као предлагаче пројекта јавно-приватног партнерства, јер предвиђене измене кроз појашњења одређених одредби, доприносе лакшем препознавању потенцијалних пројеката и припреме предлога пројекта јавно-приватног партнерства у складу са Законом, будући да је то примењено као постојећи недостатак у пракси.

У том смислу прецизирана је дефиниција концесије, као и спровођење концесије кроз институционални модел, јер је то идентификовано као нејасноћа

за предлагаче пројекта у смислу спровођења адекватне процедуре и одабира најоптималнијег модела код припреме пројекта.

Оснивање друштва за посебне намене које учествује искључиво у спровођењу пројекта јавно-приватног партнерства у чију сврху је основано представља специфичност модела јавно-приватног партнерства и кроз измене је дефиниција истог разјашњена, јер досадашња одредба јавним телима је стварала дилему обавезности оснивања овог друштва.

Одредбе које се односе на поступак одабира приватног партнера у пракси су такође стварале забуну, у смислу примене овог прописа и прописа којима се уређују јавне набавке, што је овим изменама сада разјашњено и јасно дефинисано.

Такође, јавни уговор који представља основ за реализацију дугорочних пројеката, какви су пројекти јавно-приватног партнерства кроз предвиђене измене садржи додатне елементе, који свакако штите јавни интерес и омогућавају јавном партнеру да у циљу заштите јавног интереса у потпуности или делимично прекине извршење уговора или преузме извршење одговарајућих обавеза приватног партнера/концесионара у случају повреде битних обавеза јавног уговора од стране приватног партнера/концесионара, као и у случају постојања опасности за јавну безбедност или угрожавање животне средине и здравља људи.

Радна група је започела свој рад анализом постојећег система и Пројеката ЈПП припремљених на основу Закона о ЈПП и концесијама. Нека од решења резултат су даљих интензивних консултација и фокус група.

Аспект потребе инструмената предвиђених Предлогом закона

Пораст захтева за анализом фискалног утицаја, повезано са потребама за новом јавном инфраструктуром у Републици Србији допринео је разматрању могућности балансирања потреба приватног финансирања пројеката јавне инфраструктуре. Осим тога, недостатак јавног финансирања и недовољна средства државних органа да развијају и модернизују путну и комуналну инфраструктуру као што су водоводна мрежа и управљање отпадним водама, системи даљинског грејања и снабдевања електричном енергијом, довео је до потребе да се пронађе решење којим би се постигла оба циља (заштита буџета и привлачење приватних инвестиција). ЈПП пројекти имају за циљ повећање регионалне и економске конкурентности, привлачење инвестиција, подршку и развој постојећих привредних субјеката и нова запошљавања, као и економски циљ (повећање буџетских прихода и прелазак са традиционалног модела финансирања у којем је јавно тело инвеститор који преузима све ризике који произилазе из изградње и експлоатације на модел ЈПП-а у којем се одређени ризици преносе на инвеститора из приватног сектора). Закон о ЈПП-у и концесијама у смислу реализације пројеката за финансирање великих инфраструктурних пројеката и пружања услуга од јавног интереса подразумева реализацију одређених циљева, и то: јачање финансијских капацитета расположивих за изградњу инфраструктуре; остваривање квалитетнијих јавних услуга; јавност у раду и транспарентније процедуре располагања и коришћења јавних ресурса; усклађеност правног оквира јавно-приватног партнерства са међународним стандардима и „добром праксом”. Суштина увођења приватног сектора у традиционалне јавне послове је смањење фискалног притиска на државни/локални буџет, убрзање инфраструктурних улагања, побољшање услуга, али и подстицање раста друштвеног производа и бољег живота грађана. Посебно су локалне самоуправе под сталним притиском да унапреде квалитет пружања јавних услуга, при чему располажу веома ограниченим средствима. Јавне институције због законских, институционалних или административних ограничења не могу увек да одговоре на све потребе

грађана. Постоји и притисак на јавни сектор да смањи број запослених и укупне трошкове, што се кроз модел јавно-приватног партнерства, односно кроз права и обавезе које један и други партнер имају или кроз расподелу ризика може остварити. Поред смањења трошкова рада, јавни сектор кроз јавно-приватна партнерства тежи да привуче додатне ресурсе, и да у наредних 5 до 50 година има гарантовану услугу за своје грађане, коју приватни партнер пружа за одређену накнаду на много ефикаснији и економичнији начин.

Јасно дефинисана правила

Нови закон би требало да обезбеди јасне одредбе везане за надлежне државне органе као стране уговорнице, јасна правила и унапређење реализације пројеката, при томе остављајући децентрализован начин одлучивања за мање локалне пројекте.

2. Циљеви који се доношењем закона постижу

Циљеви законодавне активности на изради закона о изменама и допунама правног оквира о концесијама/јавно-приватном партнерству су:

- проналажење прецизнијих формулација за одређене одредбе, засноване на досадашњој имплементацији Закона, чиме се постиже усаглашавање са другим прописима, јасно разумевање и ефикаснија примена у пракси, и онемогућава погрешно тумачење, што се пре свега односи на одредбе овог закона, али и закона којима се уређује јавна својина, закона којима се уређује буџетски систем, закона којима се уређују јавне набавке и др.;
- увођење боље контроле финансијских утицаја пројеката јавно-приватног партнерства, будући да овакви пројекти потенцијално доводе до фискалних и финансијских ризика из разлога комплексности пројекта, његове вредности и дужине трајања, што се постиже кроз неопходне елементе који су садржани у предлогу пројекта, односно елементе у јавном уговору, који свакако пролазе кроз процедуре одобравања од стране надлежних органа, али и вршења надзора над реализацијом јавних уговора кроз надлежност министарства надлежног за послове финансија, односно органа аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежног за послове финансија;
- формирање ефикасног механизма који би дозволио државним и локалним органима да реализују пројекте кроз јавно-приватно партнерство на основу јасних правила, будући да располажу различитим капацитетима за припрему и реализацију пројеката јавно-приватног партнерства. Укључивањем приватног сектора у изградњу јавних објеката и вршење јавних услуга долази до брже имплементације пројеката која се постиже поверавањем више фаза реализације пројекта (финансирање, пројектовање, изградње, коришћење) једном приватном партнеру (мисли се и на конзорцијум), али и веће могућности финансирања инфраструктурних пројеката без ангажовања ограничених буџетских средстава и задуживања на финансијском тржишту;
- обезбеђивање правног оквира за транспарентну и правичну тендерску процедуру са једнаким третманом свих понуђача у поступку тражења приватног партнера за такве пројекте. Одредбе које се односе на поступак одабира приватног партнера у пракси су стварале забуну, у смислу примене овог прописа и прописа којима се уређују јавне набавке, што је овим изменама сада разјашњено и јасно дефинисано. Уз то, разрађенији елементи конкурсне документације, јавног позива, и одлуке о избору најповољније понуде доприносе квалитету читавог поступка и сигурности примене начела на којима се заснива уређивање услова, начина и поступка закључивања јавних уговора, а то су начела: заштите јавног интереса, ефикасности, транспарентности,

једнаког и правичног третмана, слободне тржишне утакмице, пропорционалности, заштите животне средине, аутономије воље и равноправности уговорних страна. На овај начин омогућавају се различите иновације у обезбеђивању инфраструктуре и услуга помоћу конкуренције која подстиче приватне партнере да пронађу ефикасније начине за реализацију пројеката од својих конкурената и предлагача пројекта, што свакако доводи до бољег мерења перформанси пружања услуга увођењем тржишних стандарда за оцену квалитета;

- усклађеност са међународним стандардима и најбољом међународном праксом, до мере која није у супротности са правом Европске уније, у смислу постојања адекватног правног оквира и за велике инфраструктурне пројекте, који су веће вредности и који због своје комплексности се могу кроз поступак спровести у фазама, под условом да је то предвиђено концесионим актом, што ће свакако бити одобрено и контролисано од стране надлежних органа.

3. Друге могућности за решавање проблема

У току анализе разматрано је неколико релевантних могућности:

- 1) status quo - немењање важећег Закона, и
- 2) доношење закона о изменама и допунама Закона о ЈПП и концесијама којим би се извршила корекција дела уочених проблема,

Током анализе појединачних решења у Предлогу закона, разматрана су у два корака:

- у првом разматрана је потребе за изменама одредби важећег Закона,
- у другом, ако су измене биле неопходне, разматране су релевантне опције и утврђивала се најпожељнија са аспекта утврђених критеријума.

4. Зашто је доношење закона најбоље за решавање проблема

Доношењем овог закона били би решени проблема који су се појавили у пракси. Разлози за предлагање усвајања овог закона се огледају у потреби даљег регулисања и унапређења појединих одредаба Закона, увођења боље контроле финансијских утицаја ЈПП пројеката и усклађивања са међународним стандардима и најбољом међународном праксом, предложене су измене Закона.

5. На кога ће и како утицати предложена решења

По својој природи одредбе овог закона имају ефекат на јавни сектор, сва домаћа и страна привредна друштва као и предузетнике, односно на органе јавне власти, као и на банке и друге финансијске институције. Одредбе закона на наведене категорије субјеката, као учеснике у различитим фазама реализације пројеката јавно-приватног партнерства, имају позитиван ефекат, будући да унапређују и омогућавају разумевање концепта јавно-приватног партнерства и на тај начин доводе до његове ефикасније примене. У супротном, недовољно озбиљно и стручно припремљени и реализовани пројекти могли би постати дугорочно велики терет буџетској потрошњи, изазвати повећање јавног дуга, уз пратеће еколошке и социјално-економске ризике. Од овог института се очекује првенствено подизање капацитета на нивоу локалних самоуправа, покрајинских и републичких органа, али и свих јавних тела да учествују у почетној фази израде предлога пројеката јавно-приватног партнерства и раде на препознавању потенцијалних пројеката, затим

повезивање јавног и приватног сектора и њихова континуирана сарадња, праћење квалитета пројеката и мерење ефеката. Велика су очекивања, у смислу повећања прилива приватног капитала у оне пројекте где има простора за унапређење квалитета јавних услуга, улагањем средстава у нову инфраструктуру, опрему и начин пружања услуга.

Промовисање модела јавно-приватног партнерства и његова шира примена могу бити од велике користи, не само за приватни сектор, већ и за друштво. Ангажовање приватног капитала јесте једна, али не и једина опција за решавање проблема. У аранжмане јавно-приватног партнерства би требало улазити после пажљивог и објективног одмеравања свих аргумената за и против, односно поређења предности и недостатака овог и традиционалних начина обезбеђења јавних услуга. Када се власти одлуче за модел јавно-приватног партнерства, оне би требало да обезбеде јасан примат јавном интересу, односно јавном праву, у мери у којој оно одражава добробит становништва. Предложена решења ће имати непосредан ефекат на:

- државне органе Републике Србије, органе аутономне покрајине и јединица локалне самоуправе
- привредна друштва
- предузетнике
- низ других заинтересованих лица

6. Трошкови које ће примена закона изазвати код грађана и привреде, посебно малих и средњих предузећа.

Неће бити трошкова које проузрокују предложене измене и допуне Закона, будући да су предложене законске измене допуне већ постојећих решења које унапређују процес јавно-приватног партнерства, као и да су сва суштинска питања решена постојећим законом.

7. Да ли позитивни ефекти оправдавају трошкове

Индиректни бенефит ће постојати, с обзиром на увођење боље контроле финансијских утицаја ЈПП пројеката и усклађивање са међународним стандардима и најбољом међународном праксом. Јавно-приватно партнерство представља оквир заједничке акције јавног сектора (оличеног у држави /јединицама локалне самоуправе) и приватног сектора, ради обезбеђења функционисања делатности од општег интереса и ефикасног и економски одрживог развоја инфраструктуре. Јавно-приватно партнерство је директна последица економске потребе државе да, уместо прибављања кредитног капитала намењеног изградњи и развоју инфраструктуре и развоју одрживог система обављања делатности од јавног интереса, успоставе партнерски однос са приватним капиталом. Поред смањења трошкова рада, јавно-приватна партнерства теже да привуку додатне ресурсе у јавни сектор. Трошкови једнократних инвестиција могу се распоредити на дужи период, што се боље уклапа у правила о генерисању прихода јавног сектора. Путем јавно-приватног партнерства омогућава се пренос и употреба нових знања и технологија у јавном сектору, унапређује се квалитет услуга и брже остварују стратешки циљеви.

У том смислу прецизирање дефиниције концесије, као и спровођење концесије кроз институционални модел, отклања постојеће нејасноће идентификоване код предлагача пројеката у смислу спровођења адекватне процедуре и одабира најоптималнијег модела код припреме пројекта. Ово је посебно корисно за сва јавна тела, односно општине, градове, јавна предузећа и др., будући да су они предлагачи пројекта јавно-приватног партнерства, али и за друштво у целини, јер код оваквих пројеката предмет се односи на делатност која је од општег

интереса и коју користе сви или већина грађана. Затим, обавезност и прецизирање одредбе која се односи на оснивање друштва за посебне намене које учествује искључиво у спровођењу пројекта јавно-приватног партнерства у чију сврху је основано, будући да представља специфичност модела јавно-приватног партнерства, јасно указује за које потребе и када се оснива ово друштво. Ова одредба, односно њено прецизирање је важно како за јавног, тако и за приватног партнера, будући да ће се кроз оснивање овог друштва пројекат реализовати на предвиђен временски период и да ће јавни и приватни партнер имати одређена права али и одређене обавезе за време трајања уговора. Уз то, одредбе које се односе на поступак одабира приватног партнера у пракси су такође стварале забуну, у смислу примене овог прописа и прописа којима се уређују јавне набавке, што је овим изменама сада разјашњено, јасно дефинисано и посебно важно за адекватно спровођење и унапређење поступка одабира приватног партнера. Ова измена рефлектује се такође на јавну и приватну страну уговорног аранжмана, будући да јаснија процедура доводи до прецизних и разумљивих правила поступања и отклања све потенцијалне недоумице које могу довести до незаинтересованости потенцијалних приватних инвеститора за одређени пројекат. На крају, одредбе које додатно унапређују садржину јавног уговора додатно штите јавни интерес, што је посебно важно за овакве пројекте, будући да су то пројекти велике вредности и дужине трајања до 50 године, што је такође важно и за јавног али и приватног партнера ради предвидљивости свих потенцијалних ризика који могу настати током трајања пројекта, а које је могуће идентификовати у моменту закључења уговора.

8. Да ли акт стимулише појаву нових привредних субјеката на тржишту и тржишну конкуренцију

Очекује се велики број домаћих и страних привредних субјеката који ће бити формиран ради реализације пројекта ЈПП са или без елемената концесије, посебно имајући у виду да важећи закон већ предвиђа обавезу оснивања друштва за посебне намене ради реализације сваког пројекта, и то као друштва капитала, имајући у виду да је јавном партнеру неопходно да има потпуно одговорног приватног партнера регистрованог у складу са прописима Републике Србије, са искључивом обавезом реализације ЈПП пројекта. Ово партнерство заправо представља једноставну тржишну трансакцију, која може попримити разне облике у оквиру пружања јавних услуга. На једној страни је државна или локална власт као наручилац услуга, производа или радова, а на другој приватна компанија, односно њихов испоручилац. Такође, уређивање услова, начина и поступка закључивања јавних уговора у поступку јавно-приватног партнерства, заснива се на следећим начелима: заштите јавног интереса, ефикасности, транспарентности, једнаког и правичног третмана, слободне тржишне утакмице, пропорционалности, заштите животне средине, аутономије воље и равноправности уговорних страна.

9. Да ли су заинтересоване стране имале прилику да изнесу своје ставове

У изради текста овог закона коришћена су и анализирана упоредно правна решења и искуства земаља у региону и друга међународна искуства као и искуства стручњака у области коју регулише Закон о јавно-приватном партнерству и концесијама (представника релевантних министарстава надлежних за послове економије, финансија, инфраструктуре, рударства, комуналних делатности, заштите животне средине, адвоката, привредника итд) који су у претходних година примењивали Закон.

10. Које ће се мере током примене закона предузети да би се постигло оно што се законом предвиђа

Потребно је донети извршни пропис којим се уређује начин давања концесије када се спроводи у фазама ради спровођења овог закона.

Значајан актер спровођења концепта јавно-приватног партнерства у Републици Србији је Комисија за јавно-приватно партнерство, стручно тело Владе, која пружа помоћ при реализацији пројеката јавно-приватних партнерстава и концесија у Републици Србији. Комисија има надлежности да: помаже у припреми предлога за јавно-приватно партнерство како би се олакшао развој јавно-приватних партнерстава и јавних уговора; информише и консултује о питањима јавно-приватних партнерстава са елементима концесије или без њих; даје мишљење у поступку одобравања предлога пројекта јавно-приватног партнерства без елемената концесије и у поступку предлагања концесионог акта надлежним органима за одобравање; идентификује и олакшава реализацију најбољих страних искустава за Републику Србију у погледу јавно-приватних партнерстава са елементима концесије или без њих; израђује методолошке материјале у области јавно-приватног партнерства. Методологија за анализу добијене вредности у односу на уложена средства (value-for-money) у јавно-приватном партнерству и концесијама усвојена је у јулу 2013. године.

У институционалном смислу, Комисија за јавно-приватно партнерство остварује сарадњу са заинтересованим јавним телима (на националном и локалном нивоу) поводом реализације конкретних пројеката јавно-приватног партнерства. Комисија остварује сарадњу са свим нивоима власти у циљу промовисања концепта јавно-приватног партнерства.

Након одобравања предлога пројекта јавно-приватног партнерства, спровођења поступка одабира приватног партнера и потписивања јавног уговора, отпочиње фаза реализације пројекта јавно-приватног партнерства. Јавни уговори евидентирају се у Регистру јавних уговора који води министарство надлежно за послове финансија као јединствену електронску базу података на порталу јавних набавки - подпортал. Јавно тело дужно је да достави министарству закључен јавни уговор са свим прилозима, као и измене уговора и свих прилога ради уписа у Регистар. Министар надлежан за послове финансија прописује садржину и начин вођења Регистра, рокове у којима се достављају јавни уговори и прилози, начин уписа и лица овлашћена за приступ Регистру, као и податке којима се може приступити, у складу са посебним прописима којима се уређује заштита података и пословна тајна. Регистар је јаван.

Правилник о начину вођења и садржини регистра јавних уговора донет је од стране министра финансија и привреде 27. јуна 2013. године и објављен је у „Службеном гласнику РС”, број 57/13.

Такође, у складу са законом врши се и надзор над реализацијом јавних уговора. Министарство надлежно за послове финансија, односно орган аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежан за послове финансија, може самостално, без захтева јавног партнера, да покрене поступак надзора путем инспекцијских, односно надлежних пореских служби и органа над приватним партнером који не извршава обавезе у складу са јавним уговором, а у оквиру делокруга надлежности министарства надлежног за послове финансија, односно органа аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежног за послове финансија. У случају неизвршавања мера и препорука министарства надлежног за послове финансија, односно органа аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежног за послове финансија, као и у случају неостваривања сарадње, министарство надлежно за послове финансија, односно орган аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежан за послове финансија, може затражити покретање

управног и инспекцијског надзора у складу са одредбама закона којим се уређује рад органа државне управе.

Уредба о надзору над реализацијом јавних уговора о јавно-приватном партнерству, коју је донела Влада и објављена је у „Службеном гласнику РС”, број 47/13.

У том смислу горе наведени циљеви остварују се управо кроз рад ових институција и њихових надлежности у складу са законом. Наведеним подзаконским актима и методолошким документима омогућава се ефикаснији и квалитетнији начин припреме пројекта, а исто тако врши контрола спровођења истог. Ово је посебно важно за циљеве који се односе на:

- увођење боље контроле финансијских утицаја пројекта јавно-приватног партнерства, будући да овакви пројекти потенцијално доводе до фискалних и финансијских ризика из разлога комплексности пројекта, његове вредности и дужине трајања, што се постиже кроз неопходне елементе који су садржани у предлогу пројекта, односно елементе у јавном уговору, који свакако пролазе кроз процедуре одобравања од стране надлежних органа, али и вршења надзора над реализацијом јавних уговора кроз надлежност министарства надлежног за послове финансија, односно орган аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежног за послове финансија;
- формирање ефикасног механизма који би дозволио државним и локалним органима да реализују пројекте кроз јавно-приватно партнерство на основу јасних правила, будући да располажу различитим капацитетима за припрему и реализацију пројекта јавно-приватног партнерства. Укључивањем приватног сектора у изградњу јавних објеката и вршење јавних услуга долази до брже имплементације пројекта која се постиже поверавањем више фаза реализације пројекта (финансирање, пројектовање, изградње, коришћење) једном приватном партнеру (мисли се и на конзорцијум), али и веће могућности финансирања инфраструктурних пројеката без ангажовања ограничених буџетских средстава и задуживања на финансијском тржишту;
- обезбеђивање правног оквира за транспарентну и правичну тендерску процедуру са једнаким третманом свих понуђача у поступку тражења приватног партнера за такве пројекте. Одредбе које се односе на поступак одабира приватног партнера у пракси су стварале забуну, у смислу примене овог прописа и прописа којима се уређују јавне набавке, што је овим изменама сада разјашњено и јасно дефинисано. Уз то, разрађенији елементи конкурсне документације, јавног позива, и одлуке о избору најповољније понуде доприносе квалитету читавог поступка и сигурности примене начела на којима се заснива уређивање услова, начина и поступка закључивања јавних уговора, а то су начела: заштите јавног интереса, ефикасности, транспарентности, једнаког и правичног третмана, слободне тржишне утакмице, пропорционалности, заштите животне средине, аутономије воље и равноправности уговорних страна. На овај начин омогућавају се различите иновације у обезбеђивању инфраструктуре и услуга помоћу конкуренције која подстиче приватне partnere да пронађу ефикасније начине за реализацију пројекта од својих конкурената и предлагача пројекта, што свакако доводи до бољег мерења перформанси пружања услуга увођењем тржишних стандарда за оцену квалитета.

VII. ПРЕГЛЕД ОДРЕДАБА ЗАКОНА КОЈЕ СЕ МЕЊАЈУ, ОДНОСНО ДОПУЊУЈУ

Примена закона **Члан 2.**

На сва улагања средстава у јавној својини у заједничко привредно друштво са приватним партнером ИСКЉУЧИВО ради реализације пројекта јавно-приватног партнерства, примењују се одредбе овог закона, као и одговарајуће одредбе закона којим се уређује јавна својина И ДРУГИХ ПРОПИСА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ЈАВНА СВОЈИНА И БУЏЕТСКИ СИСТЕМ.

На јавно-приватна партнерства која се спроводе у складу са посебним правилима поступка међународних организација, примењују се одредбе овог закона, осим одредаба које се односе на поступак доделе јавних уговора.

Дефиниције

Члан 4.

Поједини изрази који се употребљавају у овом закону имају следеће значење:

1) *пројекат јавно-приватног партнерства* јесте пројекат који се израђује, предлаже, одобрава и спроводи по неком од модела јавно-приватног партнерства и чини низ међусобно повезаних активности, које се одвијају одређеним редоследом, ради постизања дефинисаних циљева, у оквиру одређеног временског периода и одређених финансијских средстава, а који је у складу са овим законом одобрен као пројекат јавно-приватног партнерства, са или без елемената концесије.

2) *уговорно јавно-приватно партнерство* је јавно-приватно партнерство у којем се међусобни однос јавног и приватног партнера уређује уговором о јавно-приватном партнерству.

3) *јавни уговор* је уговор о јавно-приватном партнерству са или без елемената концесије, закључен у писаном облику између јавног и приватног партнера, односно јавног или приватног партнера и друштва за посебне намене, којим се у циљу реализације пројекта јавно-приватног партнерства, уређују међусобна права и обавезе уговорних страна.

4) *институционално јавно-приватно партнерство* је јавно-приватно партнерство засновано на односу између јавног и приватног партнера као оснивача, односно чланова заједничког привредног друштва, које је носилац реализације пројекта јавно-приватног партнерства.

4а) **ЈАВНИ УГОВОР О ИНСТИТУЦИОНАЛНОМ ЈАВНО-ПРИВАТНОМ ПАРТНЕРСТВУ СА ЕЛЕМЕНТИМА КОНЦЕСИЈЕ ЈЕ УГОВОР КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ПРАВА И ОБАВЕЗЕ ДАВАОЦА КОНЦЕСИЈЕ И КОНЦЕСИОНАРА У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ОВОГ ЗАКОНА И ОДРЕДБАМА ДРУГИХ ПРОПИСА КОЈИМА СЕ УРЕЂУЈЕ ОБЛАСТ ИЗ КОЈЕ ЈЕ ПРЕДМЕТ КОНЦЕСИЈЕ.**

5) *јавна инфраструктура* је објекат који се јавно користи односно који се ставља на располагање ради коришћења или добробити јавности (или групе лица или субјеката којој се може слободно приступити и која је унапред дефинисана само у апстрактном смислу) у било којем сектору јавних услуга или привреде.

6) *друштво за посебне намене* (у даљем тексту: ДПН) је привредно друштво које оснива приватни, односно јавни партнер за потребе закључења јавног уговора, односно за потребе реализације пројекта јавно-приватног партнерства.

7) *јавно тело* је:

(1) државни орган, организација, установа и други директни или индиректни корисник буџетских средстава у смислу закона којим се уређује буџетски систем и буџет, као и организација за обавезно социјално осигурање;

(2) јавно предузеће;

(3) правно лице које обавља и делатност од општег интереса, уколико је испуњен неки од следећих услова:

- да више од половине чланова органа управљања тог правног лица чине представници јавног тела;

- да више од половине гласова у органу тог правног лица имају представници јавног тела;

- да јавно тело врши надзор над радом тог правног лица;

- да јавно тело поседује више од 50% акција, односно удела у том правном лицу;
- да се више од 50% финансира из средстава јавног тела.

(4) правно лице основано од јавног тела, а које обавља и делатност од општег интереса и које испуњава најмање један од услова из тачке 7) подтачка (3) овог члана.

8) *јавно предузеће*, у смислу овог закона, је свако предузеће, односно привредно друштво на које јавно тело може непосредно или посредно вршити доминантан утицај на основу власништва над њим, на основу финансијског удела у њему или на основу правила којима је уређено. Сматра се да доминантан утицај јавног тела постоји када ти субјекти, непосредно или посредно, у односу на неко предузеће, односно привредно друштво:

(1) поседују већину уписаног капитала или

(2) контролишу већину гласова по основу акција које је издало то предузеће, односно привредно друштво или

(3) могу именовати више од половине управног, пословодног или надзорног органа тог предузећа, односно привредног друштва.

9) *јавни партнер* је једно или више јавних тела, односно правно лице које је, у складу са овим законом надлежно за давање концесије, односно реализацију пројекта јавно-приватног партнерства, које са приватним партнером или ДПН закључује јавни уговор, или једно или више јавних тела које је са приватним партнером повезано чланством у заједничком привредном друштву.

10) *приватни партнер* је физичко или правно лице, домаће или страног, са домаћим или страним учешћем или без њега, или конзорцијум једног или више таквих физичких или правних лица која су одабрана у поступку јавне набавке или поступку давања концесије и који са јавним партнером закључује јавни уговор, ~~ОДНОСНО И ДПН КОЈЕ ОСНИВА ПРИВАТНИ ПАРТНЕР КАДА СА ЈАВНИМ ПАРТНЕРОМ ЗАКЉУЧУЈЕ ЈАВНИ УГОВОР или у ту сврху оснива ДПН~~, или са јавним партнером оснива заједничко привредно друштво.

11) *поступак избора приватног партнера* је поступак јавне набавке у складу са законом којим се уређују јавне набавке, или поступак давања концесије у складу са овим законом.

12) *концесиона накнада* је накнада коју плаћа концесионар или концедент, у складу са јавним уговором који уређује концесију.

13) *регистар јавних уговора* је јединствена електронска база података која служи за евидентирање и праћење реализације јавних уговора који се, у складу са овим законом, спроводе на територији Републике Србије.

14) *одлука о избору најповољније понуде* је акт који доноси јавно тело, након оцене пристиглих понуда за доделу јавног уговора, а у складу са конкурсном документацијом и критеријумима за избор најповољније понуде.

15) *понуђач* је правно или физичко лице, ~~ИЛИ КОНЗОРЦИЈУМ ЈЕДНОГ ИЛИ ВИШЕ ТАКВИХ ФИЗИЧКИХ ИЛИ ПРАВНИХ ЛИЦА~~, које је доставило понуду у поступку јавне набавке за доделу јавног уговора, односно у поступку за давање концесије.

~~16) *републичка комисија* је Републичка комисија за заштиту права у поступцима јавних набавки образована у складу са законом којим се уређују јавне набавке.~~

17) *самоиницијативни предлог* означава предлог заинтересованог лица надлежном јавном телу за спровођење, односно реализацију пројекта јавно-приватног партнерства са или без елемената концесије, који се не подноси као одговор на јавни позив наручиоца у оквиру поступка доделе јавног уговора.

18) *саветник* је једно или више правних, односно физичких лица која поседују специјалистичка знања неопходна за припрему, уговарање и реализацију пројекта јавно-приватног партнерства.

19) *писани или у писаном облику* значи свако писмено које се састоји од речи или бројчаних износа који се могу читати, умножавати и накнадно слати. Такво

писмено може укључивати податке који се преносе и чувају у електронској форми.

20) *подносилац захтева* је учесник у поступку који подноси захтев за заштиту права.

II ЈАВНО-ПРИВАТНО ПАРТНЕРСТВО

1. Појам јавно-приватног партнерства

Члан 7.

Јавно-приватно партнерство (у даљем тексту: ЈПП), у смислу овог закона, јесте дугорочна сарадња између јавног и приватног партнера ради обезбеђивања финансирања, изградње, реконструкције, управљања или одржавања инфраструктурних и других објеката од јавног значаја и пружања услуга од јавног значаја, које може бити уговорно или институционално.

Битни елементи јавно-приватног партнерства односе се на:

- 1) предмет ЈПП, који не може бити искључиво комерцијално коришћење добра у општој употреби или другог добра нити искључива испорука добара;
- 2) облик ЈПП које може бити институционално ЈПП или уговорно ЈПП, или као концесија која представља посебан облик ЈПП у складу са овим законом;
- 3) обавезу приватног партнера да од јавног партнера преузме изградњу, односно реконструкције јавне инфраструктуре, односно објекта од јавног значаја, као и одржавање јавне инфраструктуре, односно обављање услуга од јавног значаја, са једном или више обавеза као што су: финансирање, управљање и одржавање, у циљу пружања услуга од јавног значаја крајњим корисницима из оквира надлежности јавног партнера, или у циљу обезбеђивања неопходних предуслова јавном партнеру за пружање услуга од јавног значаја из оквира његових надлежности, или пружање услуга од јавног значаја из оквира надлежности јавног партнера крајњим корисницима;
- 4) делимично или потпуно финансирање пројекта ЈПП од стране приватног партнера;
- 5) могућност јавног партнера да приватном партнеру за преузете обавезе изврши преношење одређених стварних права или да му додели концесију или да му за преузете обавезе врши плаћање у новцу ИЛИ ДА МУ ДОЗВОЛИ НАПЛАТУ НАКНАДЕ КРАЈЊИМ КОРИСНИЦИМА ЗА ПРУЖЕНЕ УСЛУГЕ, АКО ЈЕ ТАКО ПРЕДВИЂЕНО ПРЕДЛОГОМ ПРОЈЕКТА ЈПП/КОНЦЕСИОНИМ АКТОМ;
- 6) преузимање одговорности сваког партнера за ризик којим може на бољи начин да управља, односно на који може да утиче, или се ризици деле у избалансираним односу, све у циљу оптималног управљања ризиком током трајања пројекта ЈПП, уз коришћење управљачких, техничких, финансијских и иновативних способности приватног партнера, као и унапређењем размене вештина и знања између јавног и приватног партнера, а нарочито преузимање ризика тражње или ризика расположивости објекта, услуге, инфраструктуре и сл;
- 7) могућност јавног партнера да приватном партнеру дозволи да обавља комерцијалну делатност или изгради друге објекте у оквиру реализације пројекта ЈПП, само у случају да на други начин није могуће обезбедити потребан ниво исплативости реализације пројекта јавно-приватног партнерства и повраћај уложених средстава.

У случају из става 1. тачка 5) овог члана када јавни партнер преноси одређена стварна права приватном партнеру, врши се забележба у регистру у коме се воде подаци о непокретности и правима над њима, да су та права пренета у сврху реализације јавног уговора.

2.2. Институционално ЈПП

Члан 9.

Институционално ЈПП, СА ИЛИ БЕЗ ЕЛЕМЕНАТА КОНЦЕСИЈЕ, се заснива на односу јавног и приватног партнера као чланова заједничког привредног

друштва које је носилац реализације пројекта ЈПП, при чему се тај однос може заснивати на оснивачким улозима у новооснованом привредном друштву или на стицању власничког удела, односно докапитализацији постојећег привредног друштва.

Оснивачка и управљачка права уређују се слободно између чланова ДПН ЗАЈЕДНИЧКОГ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА у складу са законом којим се уређује положај привредних друштава.

Јавно тело покреће поступак избора приватног партнера на начин прописан одредбом члана 26. овог закона, односно прописан одредбама овог закона којима се уређује поступак давања концесије, примењујући критеријуме из члана 21. овог закона.

Након спроведеног поступка избора приватног партнера, јавно тело и одабрани приватни партнер закључују јавни уговор и уговор о оснивању заједничког привредног друштва из члана 15. овог закона, а у сврху реализације пројекта ЈПП.

На садржину уговора О ОСНИВАЊУ ЗАЈЕДНИЧКОГ ПРИВРЕДНОГ ДРУШТВА из става 4. овог члана примењују се одредбе закона којим се уређују облигациони односи и закона којима се уређује положај привредних друштава.

На заједничко привредно друштво из члана 15. овог закона примењују се одредбе закона којим се уређује оснивање и пословање привредних друштава, као и одредбе уговора о оснивању из става 5. овог члана.

На располагање уделима или акцијама у заједничком привредном друштву на начин на који је уговорено његовим оснивачким актима, не примењује се закон којим се уређује приватизација (*put* и *call* опција).

Одредбе овог закона којима се уређује регистрација јавних уговора и надзор над њиховом реализацијом, примењују се и на јавне уговоре о институционалном ЈПП.

3. Концесија

3.1. Појам

Члан 10.

~~Концесија, у смислу овог закона, јесте уговорно ЈПП са елементима концесије у коме је јавним уговором уређено комерцијално коришћење природног богатства, односно добра у општој употреби која су у јавној својини или обављања делатности од општег интереса, које надлежно јавно тело уступа домаћем или страном лицу, на одређено време, под посебно прописаним условима, уз плаћање концесионе накнаде од стране приватног, односно јавног партнера, при чему приватни партнер сноси ризик везан за комерцијално коришћење предмета концесије.~~

КОНЦЕСИЈА, У СМИСЛУ ОВОГ ЗАКОНА, ЈЕСТЕ УГОВОРНО ИЛИ ИНСТИТУЦИОНАЛНО ЈПП СА ЕЛЕМЕНТИМА КОНЦЕСИЈЕ У КОМЕ ЈЕ ЈАВНИМ УГОВОРНОМ УРЕЂЕНО КОМЕРЦИЈАЛНО КОРИШЋЕЊЕ ПРИРОДНОГ БОГАТСТВА, ДОБРА У ОПШТОЈ УПОТРЕБИ КОЈА СУ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ, ОДНОСНО ДОБРА У СВОЈИНИ ЈАВНОГ ТЕЛА ИЛИ ОБАВЉАЊА ДЕЛАТНОСТИ ОД ОПШТЕГ ИНТЕРЕСА, КОЈЕ ЈАВНИ ПАРТНЕР УСТУПА ПРИВАТНОМ ПАРТНЕРУ, НА ОДРЕЂЕНО ВРЕМЕ, ПОД ПОСЕБНО ПРОПИСАНИМ УСЛОВИМА, УЗ ПЛАЋАЊЕ КОНЦЕСИОНЕ НАКНАДЕ ОД СТРАНЕ ПРИВАТНОГ, ОДНОСНО ЈАВНОГ ПАРТНЕРА, ПРИ ЧЕМУ ПРИВАТНИ ПАРТНЕР СНОСИ РИЗИК ВЕЗАН ЗА КОМЕРЦИЈАЛНО КОРИШЋЕЊЕ ПРЕДМЕТА КОНЦЕСИЈЕ.

ПОСЕБНИ ОБЛИЦИ КОНЦЕСИЈЕ СУ КОНЦЕСИЈА ЗА ЈАВНЕ РАДОВЕ И КОНЦЕСИЈА ЗА ЈАВНЕ УСЛУГЕ.

Концесија за јавне радове, у смислу овог закона је уговорни однос истоветан уговору о јавној набавци којим се врши набавка радова у складу са законом којим се уређују јавне набавке, осим чињенице да се накнада за јавне радове

састоји или од самог права на комерцијално коришћење изведених радова или од тог права заједно са плаћањем.

Концесија за ЈАВНЕ услуге, у смислу овог закона је уговорни однос истоветан уговору о јавној набавци услуга у складу са законом којим се уређују јавне набавке, ако се накнада за пружене услуге састоји или од самог права на комерцијално коришћење, односно пружање услуга или од тог права заједно са плаћањем.

3.2. Предмет концесије

Члан 11.

Концесија се може дати ради комерцијалног коришћења природног богатства, ~~одне~~ добра у општој употреби која су у јавној својини, ОДНОСНО ДОБРА У СВОЈИНИ ЈАВНОГ ТЕЛА или обављања делатности од општег интереса, а нарочито:

- 1) за истраживање и експлоатацију минералних сировина и других геолошких ресурса;
- 2) за поједине делатности унутар заштићених подручја природе, као и за коришћење других заштићених природних богатстава;
- 3) у области енергетике;
- 4) за луке;
- 5) за јавне путеве;
- 6) за јавни превоз;
- 7) за аеродроме;
- 8) у области спорта и образовања;
- 9) на културним добрима;
- 10) за комуналне делатности;
- 11) у области железница;
- 12) за комерцијално коришћење жичара;
- 13) у области здравства;
- 14) у области туризма;
- 15) и другим областима.

Осим питања поступка, сва друга питања од значаја за давање концесија за поједину област или делатност из става 1. овог члана могу се уредити посебним законом којим се уређује та област или делатност.

4.2. Јавно тело као давалац концесије-концедент

Члан 13.

Јавно тело има право да самостално покрене поступак реализације пројекта ЈПП са елементима концесије за коришћење природног богатства, ~~одне~~ добра у општој употреби КОЈА СУ У ЈАВНОЈ СВОЈИНИ, ОДНОСНО ДОБРА У СВОЈИНИ ЈАВНОГ ТЕЛА или обављања делатности од општег интереса из своје надлежности.

Давалац концесије може бити:

- 1) Влада, у име Републике Србије када су јавна тела и предмет концесије у надлежности Републике Србије;
- 2) Влада аутономне покрајине, у име аутономне покрајине када су јавна тела и предмет концесије у надлежности аутономне покрајине;
- 3) скупштина јединице локалне самоуправе, када су јавна тела и предмет концесије у надлежности јединице локалне самоуправе;
- 4) ~~јавно предузеће; односно правно лице овлашћено посебним прописима за давање концесије.~~
- 5) ПРАВНО ЛИЦЕ ОВЛАШЋЕНО ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА ЗА ДАВАЊЕ КОНЦЕСИЈЕ.

5. Приватни партнер

5.1. Правно и физичко лице

Члан 14.

Учесник у поступку доделе јавног уговора може бити свако домаће или стране физичко, односно правно лице.

~~Групе привредних субјеката ЛИЦА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА могу подносити понуде или наступати као учесници у поступку. Јавна тела немају право да траже од ових група лица да имају одређену правну форму како би учествовала у поступку.~~

Од свих учесника у поступку чија је понуда оцењена као најповољнија мора се захтевати одређена правна форма по додели јавног уговора.

5.2. Друштво за посебне намене

Члан 15.

~~ДПН се обавезно оснива ради реализације јавног уговора и може учествовати искључиво у спровођењу пројекта ЈПП у чију сврху је основано, осим ако предлогом пројекта ЈПП, односно концесионим актом није другачије одређено.~~

ДПН СЕ ОБАВЕЗНО ОСНИВА РАДИ РЕАЛИЗАЦИЈЕ ЈАВНОГ УГОВОРА, ОСИМ АКО ПРЕДЛОГОМ ПРОЈЕКТА ЈПП, ОДНОСНО КОНЦЕСИОНИМ АКТОМ НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ОДРЕЂЕНО И МОЖЕ УЧЕСТВОВАТИ ИСКЉУЧИВО У СПРОВОЂЕЊУ ПРОЈЕКТА ЈПП/КОНЦЕСИЈЕ У ЧИЈУ СВРХУ ЈЕ ОСНОВАНО.

ДПН се оснива у складу са одредбама закона којим се уређује положај привредних друштава.

5.4. Подуговарање

Члан 17.

У конкурсној документацији и нацрту јавног уговора, јавно тело може да захтева од понуђача да у својој понуди наведе део вредности уговора у процентима за који намерава да закључи уговор са подизвођачима.

Подуговарање је могуће једино ако предложени подизвођач испуњава услове ОДРЕЂЕНЕ ОД СТРАНЕ ЈАВНОГ ТЕЛА У КОНКУРСНОЈ ДОКУМЕНТАЦИЈИ И УСЛОВЕ ПРЕДВИЂЕНЕ ВАЖЕЋИМ ПРОПИСИМА за обављање професионалне делатности у погледу економског и финансијског стања, као и техничке и/или стручне оспособљености за извршавање свог дела уговорних обавеза.

~~У случају из става 1. овог члана понуђач је неограничено солидарно одговоран за извршење уговорних обавеза.~~

У СЛУЧАЈУ ПОДУГОВАРАЊА, ПРИВАТНИ ПАРТНЕР ЈЕ НЕОГРАНИЧЕНО СОЛИДАРНО ОДГОВОРАН ЗА ИЗВРШЕЊЕ УГОВОРНИХ ОБАВЕЗА ПОДИЗВОЂАЧА.

~~Ако подуговарање није наведено у понуди на начин из става 1. овог члана, подуговор се не може закључити без претходне сагласности јавног партнера.~~

АКО ПОДУГОВАРАЊЕ НИЈЕ НАВЕДЕНО У ПОНУДИ НА НАЧИН ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, УГОВОР СА ПОДИЗВОЂАЧИМА СЕ НЕ МОЖЕ ЗАКЉУЧИТИ БЕЗ ПРЕТХОДНЕ САГЛАСНОСТИ ЈАВНОГ ПАРТНЕРА.

5.5. Рок на који се закључује јавни уговор

Члан 18.

Рок на који се закључује јавни уговор одређује се на начин који не ограничава тржишну утакмицу више него што је то потребно да се обезбеди амортизација улагања приватног партнера и разуман повраћај уложеног капитала, истовремено узимајући у обзир ризик који је повезан са комерцијалним коришћењем предмета уговора.

Рок из става 1. овог члана не може бити краћи од пет година ни дужи од 50 година, уз могућност да се након истека уговореног периода закључи нови уговор уз избор приватног партнера на начин и у поступку прописаном овим законом.

Када се јавним уговором додељује концесија, рок се утврђује у складу са овим законом, осим ако рок на који се даје концесија није одређен посебним прописом којим се уређује област из које је предмет концесије.

~~Рок из става 2. овог члана тече од дана потписивања јавног уговора.~~

РОК ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА ПОЧИЊЕ ДА ТЕЧЕ ОД ДАНА ПОТПИСИВАЊА ЈАВНОГ УГОВОРА, ОСИМ АКО НИЈЕ ДРУГАЧИЈЕ ПРЕДВИЂЕНО У ЈАВНОМ УГОВОРУ, ОДНОСНО КОНКУРСНОЈ ДОКУМЕНТАЦИЈИ.

Рок на који је закључен јавни уговор не може се продужити, осим у случају када је приватни партнер, без своје кривице онемогућен у спровођењу својих уговорних обавеза.

III ПОСТУПАК И НАЧИН ДОДЕЛЕ ЈАВНИХ УГОВОРА

Врсте поступака

Члан 20.

Поступак избора приватног партнера је или поступак јавне набавке одређен законом којим се уређују јавне набавке или поступак давања концесије одређен овим законом.

Јавни уговор закључује се као уговор о јавно-приватном партнерству или као уговор о концесији.

Ако реализација пројекта ЈПП подразумева давање концесије из члана 10. став 1. овог закона, поступак избора приватног партнера спроводи се у складу са одредбама овог закона.

~~Ако концесија која се додељује има претежно обележја концесије за јавне радове, односно јавне услуге у складу са чланом 10. ст. 1. и 2. овог закона на поступак одабира концесионара/приватног партнера примењују се поступци јавне набавке, одређени законом којим се уређују јавне набавке.~~

АКО ЈЕ КОНЦЕСИЈА КОЈА СЕ ДОДЕЉУЈЕ ПОСЕБАН ОБЛИК КОНЦЕСИЈЕ ЗА ЈАВНЕ РАДОВЕ, ОДНОСНО ЈАВНЕ УСЛУГЕ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 10. СТ. 2, 3. И 4. ОВОГ ЗАКОНА НА ПОСТУПАК ОДАБИРА КОНЦЕСИОНАРА/ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА ПРИМЕЊУЈУ СЕ ПОСТУПЦИ ЈАВНЕ НАБАВКЕ, ОДРЕЂЕНИ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ЈАВНЕ НАБАВКЕ.

У ПОСТУПКУ ИЗБОРА ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА НЕ ПРИМЕЊУЈУ СЕ ОДРЕДБЕ ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ЈАВНЕ НАБАВКЕ КОЈЕ СЕ ОДНОСЕ НА:

- (1) НАЧИН ОБРАЧУНА ПРОЦЕЊЕНЕ ВРЕДНОСТИ ЈАВНОГ УГОВОРА;
- (2) ЗАЈЕДНИЧКУ ПОНУДУ;
- (3) ПОДИЗВОЂАЧЕ;
- (4) РОКОВЕ ЗА ПОДНОШЕЊЕ ПОНУДА И ПРИЈАВА;
- (5) РОКОВЕ У ВЕЗИ СА ДОНОШЕЊЕМ ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ НАЈПОВОЉНИЈЕ ПОНУДЕ;
- (6) РОКОВЕ ЗА ЗАКЉУЧЕЊЕ УГОВОРА И
- (7) ИЗМЕНЕ ЈАВНОГ УГОВОРА.

Ако јавно тело ради реализације пројекта ЈПП ангажује саветнике, на њихов избор примењује се закон којим се уређују јавне набавке.

Критеријуми за избор и израчунавање вредности

Члан 21.

За избор приватног партнера примењују се критеријуми за избор прописани законом којим се уређују јавне набавке, осим одредаба којима се уређује предност домаћих понуђача у односу на стране.

У примени критеријума из става 1. овог члана под ценом се подразумева нето садашња вредност која се односи на укупне трошкове у уговореном периоду без пореза на додату вредност.

Обрачун процењене вредности јавног уговора заснива се на укупној вредности, према процени јавног тела, при чему се узима у обзир процењени укупан износ, укључујући евентуалне опције и ~~евентуално обнављање јавног уговора.~~

ДОЗВОЉЕНЕ ИЗМЕНЕ КОЈЕ НАСТАЈУ ТОКОМ ТРАЈАЊА ЈАВНОГ УГОВОРА.
На процену вредности концесије за јавне услуге са правом на експлоатацију услуга и концесије за јавне радове, примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређују јавне набавке.

Процена вредности концесије која се додељује у складу са овим законом, утврђује се у складу са овим законом и другим прописима.

Рокови за пријем понуда и пријава

Члан 23.

Приликом одређивања рокова за пријем понуда и пријава за учешће, ~~наручиоци~~ ЈАВНА ТЕЛА нарочито узимају у обзир сложеност јавног уговора и време потребно за састављање понуде како би предвидели примерен рок.

~~Следећи рокови се сматрају примереним и не могу бити краћи од:~~

АКО СЕ ПОСТУПАК ИЗБОРА ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА СПРОВОДИ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЗАКОНА КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈУ ЈАВНЕ НАБАВКЕ, СЛЕДЕЋИ РОКОВИ СЕ СМАТРАЈУ ПРИМЕРЕНИМ И НЕ МОГУ БИТИ КРАЋИ ОД:

1) у отвореном поступку, најкраћи рок за пријем понуда је 52 дана од датума објављивања јавног позива.

2) у случају поступака који спроводи ималац искључивих права, у смислу закона којим се уређују јавне набавке, који изводи радове, као и у случају рестриктивног поступка, преговарачког поступка са објављивањем јавног позива и конкурентног дијалога који спроводи јавно тело:

(1) најкраћи рок за пријем понуда или пријаве за учешће у рестриктивном поступку је 37 дана од датума слања јавног позива;

(2) у случају рестриктивних поступака, најкраћи рок за пријем понуда је 40 дана од датума објављивања јавног позива.

Доње граничне вредности

Члан 25.

Овај закон се примењује на све јавне уговоре који нису изузети и чија је процењена вредност без пореза на додату вредност (ПДВ) једнака или виша од доњих граничних вредности испод којих јавна тела нису у обавези да примењују закон којим се уређују јавне набавке, ~~одређених законом којим се уређује годишњи буџет Републике Србије.~~

1.2. Садржина предлога пројекта ЈПП

Члан 27.

Предлог пројекта ЈПП садржи:

1) предмет предложеног ЈПП, назнаку географског подручја на којем би се обављала делатност ЈПП и циљеви у оквиру јавних задатака које треба остварити пројектом;

2) пословни план, укључујући услове ЈПП, процену трошкова и анализу добијене вредности у односу на уложена средства (*value-for-money*, у складу са Методологијом коју доноси Комисија за ЈПП), спецификације о финансијској прихватљивости ЈПП за јавно тело, спецификације у погледу финансирања пројекта (из буџета, финансирање од стране међународних финансијских институција, приватно финансирање и цена финансирања) и расположивост средстава, планирану расподелу ризика;

3) анализу економске ефикасности предложеног пројекта;

3а) финансијске ефекте предложеног пројекта на буџет Републике Србије, односно буџет аутономне покрајине или буџет јединице локалне самоуправе током животног века трајања пројекта;

- 4) врсте и износе средстава обезбеђења које треба да обезбеде партнери у пројекту;
- 5) кратак преглед услова, захтева и начина обезбеђења инфраструктуре и услуга корисницима од стране приватног партнера, као што је пројектни квалитет, спецификације резултата за услуге или ниво цена, и сл.;
- 6) информације о поступку доделе, посебно о критеријумима избора и доделе, одабрани поступак доделе, преглед садржине јавног уговора у складу са чланом 46. овог закона;
- 7) захтеви у области заштите животне средине, у погледу услова рада, безбедности и заштите здравља и сигурности запослених које ангажује приватни партнер;
- 8) планирана динамика развоја пројекта, од поступка доделе све до почетка пружања услуге или пуштања у рад објекта или друге инфраструктуре;
- 9) пројектни тим јавног тела који ће пратити цео пројекат и обављати функцију конкурсне комисије која врши одабир понуђача, односно економски најповољније понуде, укључујући спољне саветнике.

Предлагач пројекта самостално или преко надлежног јавног тела прикупља сагласности на материјал којим се органу за одобравање пројекта ЈПП предлаже конкретни пројекат ЈПП.

У поступку прибављања сагласности, предлог пројекта се доставља и Комисији за јавно-приватно партнерство ради давања мишљења и оцене да ли се конкретни пројекат може реализовати у форми ЈПП.

Ако је Република Србија, или друго ОДНОСНО јавно тело Републике Србије предлагач пројекта јавно-приватног партнерства и ако је процењена вредност тог пројекта већа од 50 милиона евра, Комисија за ЈПП, пре давања свог мишљења, обавезно претходно прибавља мишљење министарства надлежног за послове финансија.

Ако орган за одобравање из члана 26. овог закона у року од три месеца не одобри предлог пројекта нити захтева његову измену, сматра се да предлог није одобрен.

2. Покретање поступка за реализацију пројекта јавно-приватног партнерства са елементима концесије

2.1. Предлог за доношење концесионог акта

Члан 29.

Јавно тело, пре сачињавања предлога за доношење концесионог акта, именује стручни тим за израду конкурсне документације који врши процену вредности концесије, израђује студију оправданости давања концесије и предузимање свих осталих радњи које претходе поступку давања концесије у складу са одредбама овог закона и посебних прописа којима се ближе уређује област из које је предмет концесије (у даљем тексту: Стручни тим јавног тела).

На основу економских, финансијских, социјалних и других показатеља и процене утицаја концесионе делатности на животну средину, надлежно јавно тело припрема предлог за доношење концесионог акта који доставља, ради усвајања:

- 1) Влади, ако је давалац концесије Република Србија, када су јавна тела и предмет концесије у надлежности Републике Србије;
- 2) Влади аутономне покрајине, ако је давалац концесије аутономна покрајина, када су јавна тела и предмет концесије у надлежности те аутономне покрајине;
- 3) скупштини јединице локалне самоуправе, ако је давалац концесије јединица локалне самоуправе, када су јавна тела и предмет концесије у надлежности те јединице локалне самоуправе.

КАДА ЈЕ ДАВАЛАЦ КОНЦЕСИЈЕ ЈАВНО ТЕЛО, ЈАВНО ПРЕДУЗЕЋЕ ИЛИ ПРАВНО ЛИЦЕ ОВЛАШЋЕНО ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА ЗА ДАВАЊЕ КОНЦЕСИЈЕ, КОНЦЕСИОНИ АКТ УСВАЈА ОДГОВАРАЈУЋИ ОРГАН ИЗ СТАВА

2. ТАЧ. 1) - 3) У ЗАВИСНОСТИ ОД ТОГА У ЧИЈОЈ НАДЛЕЖНОСТИ ЈЕ ТАКАВ ДАВАЛАЦ КОНЦЕСИЈЕ.

У поступку доношења концесионог акта, предлог концесионог акта се доставља и Комисији за ЈПП ради давања мишљења и оцене да ли се конкретни пројекат може реализовати у форми ЈПП са елементима концесије.

Ако је Република Србија давалац концесије, односно када су јавна тела и предмет концесије у надлежности Републике Србије и ако је процењена вредност те концесије већа од 50 милиона евра, Комисија за ЈПП, пре давања свог мишљења, обавезно претходно прибавља мишљење министарства надлежног за послове финансија.

Предлог из става 2. овог члана садржи:

- 1) предмет концесије;
- 2) разлоге за давање концесије;
- 3) евентуално одузимање поверених послова и одузимање права коришћења имовине за обављање поверених послова;
- 4) податке о утицају концесионе делатности на животну средину, на инфраструктуру и друге привредне области, на ефикасно функционисање техничко-технолошких система;
- 5) минималне техничке, финансијске и искуствене квалификације које учесник у поступку мора да испуњава да би му се омогућило учествовање у поступку избора концесионара и преговарања;
- 6) рок трајања концесије укључујући образложење предложеног рока;
- 7) податке о потребним новчаним и другим средствима и динамици њиховог улагања, начин плаћања, давања гаранција или других средстава обезбеђења за извршавање концесионих обавеза, права и обавезе концесионара према корисницима услуга које су предмет концесије и питања везана за подношење приговора од стране тих корисника, питања услова и начина вршења надзора, и цене и опште услове за коришћење добара и обављање делатности;
- 8) податке о накнадама које плаћају концедент и концесионар;
- 9) оцену о потребном броју радних места и квалификоване радне снаге у вези са извршавањем концесије, уколико се предлаже да то буде елемент концесионог акта;
- 10) ПОДАТКЕ О ДРУГИМ УГОВОРИМА ЗА КОЈЕ СЕ ОЧЕКУЈЕ ДА ЋЕ БИТИ ЗАКЉУЧЕНИ ПРЕ, ИСТОВРЕМЕНО ИЛИ ПОСЛЕ ЗАКЉУЧЕЊА ЈАВНОГ УГОВОРА, БИЛО У ФОРМИ ПРИЛОГА ЈАВНОГ УГОВОРА, БИЛО КАО ПОСЕБНИ УГОВОРИ, РАДИ ОСТВАРЕЊА ЕКОНОМСКЕ ОПРАВДАНОСТИ ИЛИ КОМЕРЦИЈАЛНИХ ПОТРЕБА РЕЛЕВАНТНОГ ПРОЈЕКТА, КАО ШТО СУ УГОВОРИ О ПРЕНОСУ ПРАВА КОРИШЋЕЊА НЕПОКРЕТНИХ И ПОКРЕТНИХ СТВАРИ, ПРЕНОС ОДНОСНО УСТУПАЊЕ КОНЦЕСИОНАРУ УГОВОРА КОЈЕ ЗАКЉУЧИ ЈАВНО ТЕЛО, ПРЕУЗИМАЊЕ ЗАПОСЛЕНИХ ИТД;
- 11) ОСТАЛЕ ПОДАТКЕ И ДОКУМЕНТЕ ОД ЗНАЧАЈА ЗА КОНЦЕСИЈУ.

По усвајању предлога за доношење концесионог акта од стране органа из става 2. овог члана, предложени концесиони акт постаје концесиони акт који садржи све елементе из става 4. овог члана ИЗ СТАВА 6. ОВОГ ЧЛАНА.

Конкурсна документација

Члан 34.

Конкурсна документација садржи облик понуде, садржај понуде, рок важности понуде, опис предмета концесије (техничке И ДРУГЕ спецификације), нацрт ИЛИ БИТНЕ ЕЛЕМЕНТЕ јавног уговора о концесији, услове и доказе које су понуђачи обавезни да доставе уз понуду у сврху доказивања њихове оспособљености ЗА РЕАЛИЗАЦИЈУ ПРОЈЕКТА, захтев за доставу пуне листе повезаних друштава, рок за доношење одлуке о избору најповољније понуде, као и све остале захтеве које понуђач мора да испуни.

Ако давалац концесије или друго јавно тело на основу посебног прописа има право одређивања цене коју концесионару за његове услуге плаћају крајњи

корисници или давања сагласности концесионару на тарифу његових јавних услуга, такво право, као саставни део одредаба јавног уговора о концесији која је предмет поступка доделе, треба да буде саставни део конкурсне документације.

Опис предмета концесије (техничке И ДРУГЕ спецификације) не може бити дефинисан на начин којим се ограничава тржишна утакмица приликом спровођења поступка за давање концесије.

Конкурсна документација мора бити израђена на начин који омогућава упоредивост понуда за добијање предметне концесије.

Давалац концесије може у конкурсној документацији навести тела од којих правно, односно физичко лице које има интерес за учествовање у поступку давања концесије може добити информације о обавезама везанима за порезе, доприносе и остале јавне приходе, за заштиту животне средине, природних и културних добара, енергетску ефикасност, одредбе о заштити на раду и о условима на раду који су на снази на подручју на којем ће се обављати делатност наведена у јавном уговору о концесији.

У поступку давања концесије сваком правном, односно физичком лицу које има интерес за учествовањем у поступку давања концесије даје се могућност да под једнаким условима добије на увид конкурсну документацију потребну за израду понуде или да је откупи.

Давалац концесије дужан је да унапред дефинише новчану накнаду за увид или откуп конкурсне документације потребне за израду понуде.

Накнада из става 7. овог члана приход је буџета Републике Србије, односно буџета аутономне покрајине или буџета јединице локалне самоуправе, И ДРУГОГ ЈАВНОГ ТЕЛА, ако су исти даваоци концесије.

Подаци о правним и/или физичким лицима која затраже увид у документацију или откупе документацију чувају се као тајна у складу са чланом 24. овог закона.

На сва остала питања садржине конкурсне документације у случају давања концесије за јавне радове, односно јавне услуге примењују се одговарајуће одредбе закона којим се уређују јавне набавке.

Јавни позив за давања концесије

Члан 35.

Поступак доделе јавног уговора о ЈПП са елементима концесије, давалац концесије покреће објављивањем јавног позива.

Јавни позив мора да садржи следеће податке:

- 1) контакт податке даваоца концесије;
- 2) предмет концесије, укључујући природу и обим концесионе делатности, место обављања концесионе делатности и рок трајања концесије;
- 3) рок за предају понуда, адресу на коју се достављају понуде, језик и писмо на којем понуде морају бити сачињене;
- 4) личне, стручне, техничке и финансијске услове које морају да задовоље понуђачи, као и исправе којима се доказује њихово испуњење;
- 5) критеријуме за избор најповољније понуде;
- 6) датум достављања обавештења о исходу поступка;
- 7) назив и адресу тела надлежног за решавање по захтевима за заштиту права, као и податке о роковима за њихово подношење;
- 8) ОСТАЛЕ ПОДАТКЕ ОД ЗНАЧАЈА ЗА ПОСТУПАК ДАВАЊА КОНЦЕСИЈЕ.

У ЈАВНОМ ПОЗИВУ МОРА ДА СЕ НАВЕДЕ ДА ЛИ СЕ КОНЦЕСИЈА ДАЈЕ У СКЛАДУ СА ЧЛ. 35-41. ОВОГ ЗАКОНА ИЛИ У СКЛАДУ СА ЧЛАН 41А ОВОГ ЗАКОНА.

Јавни позив садржи податак о врсти поступка на основу кога се спроводи давање концесије (са или без претквалификације).

Јавни позив може да садржи и друге податке у складу са посебним законом.

Јавни позив се објављује у складу са чланом 22. овог закона.

*Гаранција за озбиљност понуде***Члан 38.**

Пре почетка поступка давања концесије, давалац концесије је дужан да у конкурсној документацији и јавном позиву наведе обавезу понуђача да достави банкарску гаранцију (у даљем тексту: гаранција) за озбиљност понуде, БЕЗУСЛОВНУ, НЕОПОЗИВУ, БЕЗ ПРИГОВОРА И ПЛАТИВУ НА ПРВИ ПОЗИВ, КОЈА ЋЕ БИТИ ДОСТАВЉЕНА УЗ ПОНУДУ.

Врста и вредност гаранција одређују се у зависности од специфичности поједине врсте концесије, а у складу са проценом даваоца концесије и у складу са посебним прописима којима се та питања уређују.

Стручни тим из члана 30. овог закона предлаже врсту и висину конкретних гаранција.

Давалац концесије дужан је да утврди висину гаранције за озбиљност понуде у апсолутном износу. Гаранција за озбиљност понуде не може бити виша од 5% процењене вредности концесије.

Гаранција за озбиљност понуде, ако је неискоришћена, мора се вратити најкасније у року од 10 дана од дана доношења одлуке о избору најповољније понуде, односно одлуке о поништају поступка давања концесије.

Гаранција за озбиљност понуде мора се без одлагања вратити ако се понуда не разматра при избору.

На сва питања везана за гаранцију за озбиљност понуде код давања концесија за радове и концесија за услуге у складу са чланом 10. ~~ст. 1. и 2. овог закона~~, СТ. 2, 3. И 4. ОВОГ ЗАКОНА примењују се одредбе закона којим се уређују јавне набавке.

ЧЛАН 41А

У СЛУЧАЈУ ДА ЈЕ ПРОЦЕЊЕНА ВРЕДНОСТ КОНЦЕСИЈЕ ВЕЋА ОД 50 МИЛИОНА ЕВРА ЈАВНО ТЕЛО МОЖЕ ДОНЕТИ ОДЛУКУ ДА СЕ ПОСТУПАК ДАВАЊА КОНЦЕСИЈЕ СПРОВЕДЕ У ФАЗАМА, ПОД УСЛОВОМ ДА ЈЕ ТО ПРЕДВИЂЕНО КОНЦЕСИОНИМ АКТОМ.

НАЧИН ДАВАЊА КОНЦЕСИЈЕ У ФАЗАМА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА БЛИЖЕ ПРОПИСУЈЕ ВЛАДА.

*Садржина одлуке о избору најповољније понуде***Члан 42.**

Одлука о избору најповољније понуде садржи:

- 1) назив даваоца концесије са бројем и датумом доношења одлуке;
- 2) назив понуђача;
- 3) предмет концесије;
- 4) природу, обим и место обављања концесионе делатности;
- 5) рок трајања концесије;
- 5а) ВРСТУ ПРИМЕЊЕНОГ ПОСТУПКА;
- 5б) БРОЈ ПРИМЉЕНИХ ПОНУДА;
- 5в) КРИТЕРИЈУМ ИЗБОРА КОЈИ ЈЕ ПРИМЕЊЕН;
- 6) посебне услове које треба да испуњава концесионар током трајања концесије;
- 7) износ концесионе накнаде или основ за утврђивање износа концесионе накнаде коју ће плаћати концесионар или концедент;
- 8) рок у којем је најповољнији понуђач обавезан да потпише јавни уговор о концесији са даваоцем концесије;
- 9) рок у коме давалац концесије може позвати друге понуђаче да потпишу уговор о концесији у случају непотписивања уговора од стране најповољнијег понуђача, као и обавезу продужења рока обавезности понуде и рока банкарске гаранције за озбиљност понуде;
- 10) образложење разлога за избор понуђача НАЈПОВОЉНИЈЕ ПОНУДЕ;
- 11) поуку о правном леку;

12) потпис одговорног лица и печат даваоца концесије.

Одлука о избору најповољније понуде може да садржи и друге одговарајуће податке у складу са конкурсном документацијом, поднетом понудом, као и одредбама посебних прописа којима се уређује област из које је предмет концесије.

Концесиона накнада

Члан 43.

Концесионар, односно концедент је дужан да плаћа новчану накнаду за концесију у износу и на начин како је то уређено јавним уговором о концесији, осим ако плаћање накнаде за концесију није економски оправдано.

Концесионом накнадом биће обухваћена и накнада за коришћење одређеног добра у општој употреби прописана законом којим се уређује коришћење предметног добра, **НАКНАДА ЗА КОРИШЋЕЊЕ ДОБРА У СВОЈИНИ ЈАВНОГ ТЕЛА, КАО И ДРУГЕ ВРСТЕ ЈАВНИХ ПРИХОДА, ОСИМ ПОРЕЗА НА ИМОВИНУ, ВЕЗАНЕ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ТОГ ДОБРА.**

Новчана накнада за концесију може бити уговорена као сталан једнак износ, односно као варијабилни износ, у зависности од специфичности поједине врсте концесије.

Висина концесионе накнаде одређује се зависно од врсте природног богатства, врсте делатности, рока трајања концесије, пословног ризика и очекиване добити, опремљености и површини добра у општој употреби, односно јавног добра, **ОДНОСНО ДОБРА У СВОЈИНИ ЈАВНОГ ТЕЛА.**

Јавним уговором о концесији може се одредити промена висине концесионе накнаде у одређеном временском периоду, за време трајања јавног уговора о концесији, што је неопходно назначити у конкурсној документацији.

Концесиона накнада када је плаћа концесионар је приход буџета Републике Србије, односно буџета аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе, **ОДНОСНО ПРИХОД ЈАВНОГ ТЕЛА КОЈЕ ЈЕ ДАВАЛАЦ КОНЦЕСИЈЕ,** а у случају да је концесионом накнадом обухваћена и накнада **ИЛИ ДРУГИ ЈАВНИ ПРИХОД, ОСИМ ПОРЕЗ НА ИМОВИНУ,** из става 2. овог члана, та средства се усмеравају и користе за намене дефинисане у складу са законом којим се уређује коришћење предметног добра.

Накнада која је обухваћена концесионом накнадом из става 2. овог члана, не може бити нижа од износа утврђеног у складу са законом којим се уређује коришћење предметног добра **ИЛИ ДРУГОГ ЈАВНОГ ПРИХОДА, ОСИМ ПОРЕЗА НА ИМОВИНУ, ВЕЗАНОГ ЗА КОРИШЋЕЊЕ ТОГ ДОБРА.**

Садржина јавног уговора

Члан 46.

Јавни уговор садржи све одредбе, услове и друге клаузуле које јавни партнер сматра корисним за испуњавање задатка приватног партнера и за однос приватног партнера са другим учесницима који играју значајну улогу у реализацији ЈПП са или без елемената концесије.

Приликом одређивања одредаба и услова јавног уговора, јавни партнер уређује следећа питања:

- 1) карактер и обим радова које треба да изврши и/или услуга које треба да обезбеди приватни партнер и услове за њихово обезбеђење, под условом да су наведени у јавном позиву;
- 2) расподела ризика између јавног и приватног партнера;
- 3) одредбе о минималном захтеваном квалитету и стандарду услуга и радова у интересу јавности или корисника услуга или јавних објеката, као и последице неиспуњења ових захтева у погледу квалитета, под условом да не представљају повећање или смањење накнаде приватном партнеру из тачке 9) овог става;
- 4) обим искључивих права приватног партнера, ако постоје;

- 5) евентуалну помоћ коју јавни партнер може пружити приватном партнеру за добијање дозвола и одобрења потребних за реализацију ЈПП или концесије;
- 6) захтеве у вези са ДПН у погледу: правне форме, оснивања, минималног капитала и минималних других средстава или људских ресурса, структуре акционара, организационе структуре и пословних просторија као и пословних активности ДПН;
- 7) власништво над средствима која се односе на пројекат и по потреби, обавезе уговорних страна у погледу стицања пројектних средстава и евентуално потребних службености;
- 8) висина и начин израчунавања концесионе накнаде, ако је има;
- 9) накнада приватном партнеру, без обзира да ли се састоји од тарифа или накнада за обезбеђене објекте или услуге, начин и формула за утврђивање, периодично усклађивање и прилагођавање тих тарифа или накнада, евентуалне исплате које јавни партнер треба да изврши приватном партнеру;
- 10) механизми за смањење накнаде (без обзира на правни облик) приватном партнеру у случају лошијег квалитета његових услуга/објеката;
- 11) поступак који јавни партнер користи за разматрање и одобравање пројеката, планова изградње и спецификација, као и поступци за тестирање и коначну инспекцију, одобрење и пријем инфраструктурног објекта као и извршених услуга, ако је потребно;
- 12) поступци за измене пројеката, планова изградње и спецификација ако их једнострано утврђује јавни партнер и поступци за сагласност о евентуалном продужењу рокова и/или повећању накнаде (укључујући трошкове финансирања);
- 13) обим обавезе приватног партнера да зависно од случаја обезбеди измену објеката или услуга у току трајања уговора да би се удовољило измењеној стварној тражњи за услугом, њеном континуитету и њеном пружању под суштински истим условима свим корисницима, као и последице тога на накнаду (и трошкове финансирања) за приватног партнера;
- 14) могући обим измена јавног уговора након његовог закључења, лица која имају право да то захтевају и механизам за усаглашавање тих измена;
- 15) евентуална права јавног партнера да приватном партнеру одобри закључење најважнијих подизвођачких уговора или уговора са зависним друштвима приватног партнера или са другим повезаним лицима ИЛИ ДРУГИХ УГОВОРА КОЈИМА СЕ ПОВЕРАВА ОБАВЉАЊЕ ОДРЕЂЕНИХ ПОСЛОВА ОД СТРАНЕ ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА ТРЕЋИМ ЛИЦИМА, АКО ЈЕ ТАКВО ПОВЕРАВАЊЕ ПРЕДВИЂЕНО ПРЕДЛОГОМ ПРОЈЕКТА ЈПП, ОДНОСНО КОНЦЕСИОНИМ АКТОМ;
- 16) јемства која треба да обезбеди приватни партнер или јавни партнер (укључујући јемства јавног партнера финансијерима) ИЛИ ДРУГИ НАЧИН ОБЕЗБЕЂЕЊА ПЛАЋАЊА;
- 17) покриће осигурањем које треба да обезбеђује приватни партнер;
- 18) расположиви правни лекови у случају да било која уговорна страна не изврши своје уговорне обавезе;
- 19) мера у којој било која уговорна страна може бити изузета од одговорности за неизвршење или кашњење у испуњењу уговорних обавеза услед околности реално ван њене контроле (виша сила, промена закона и сл.);
- 20) рок трајања јавног уговора и права и обавезе уговорних страна након његовог истека (укључујући и стање у којем се имовина мора предати јавном партнеру), поступак продужења уговореног рока укључујући његове последице на финансирање пројекта;
- 21) компензација и пребијање потраживања;
- 22) последице штетне промене прописа;
- 23) разлози и последице превременог раскида (укључујући минималан износ који се мора исплатити јавном или приватном партнеру, НАЧИН ИСПЛАТЕ

НАКНАДЕ, И СРЕДСТВА ИЗ КОЈИХ ЋЕ БИТИ ИСПЛАЋЕНА НАКНАДА), уговорне казне и одговарајуће одредбе предвиђене у тачки 19) овог става;

24) евентуална ограничења одговорности уговорних страна;

25) сви споредни или повезани уговори које треба закључити, укључујући и оне намењене лакшем финансирању трошкова везаних за пројекат, као и ефекте тих уговора на јавни уговор. То нарочито обухвата посебне одредбе којима се јавном партнеру дозвољава да закључи уговор са финансијерима приватног партнера и да обезбеди права на пренос јавног уговора на лице које наведу финансијери у одређеним околностима;

26) меродавно право и механизам за решавање спорова;

27) околности под којима јавни партнер или одређено треће лице може (привремено или на други начин) преузети вођење објекта или другу функцију приватног партнера како би се обезбедило делотворно и непрекидно вршење услуге и/или објекта који су предмет уговора у случају озбиљних пропуста приватног партнера у извршавању његових обавеза;

27А) ЕВЕНТУАЛНО ПРАВО ЈАВНОГ ПАРТНЕРА ИЛИ НАДЛЕЖНОГ ДРЖАВНОГ ОРГАНА ДА У ЦИЉУ ЗАШТИТЕ ЈАВНОГ ИНТЕРЕСА КАО И У СЛУЧАЈУ ПОСТОЈАЊА ОПАСНОСТИ ЗА ЈАВНУ БЕЗБЕДНОСТ ИЛИ УГРОЖАВАЊЕ ЖИВОТНЕ СРЕДИНЕ И ЗДРАВЉА ЉУДИ ИЛИ ПОВРЕДЕ ОБАВЕЗА ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА/КОНЦЕСИОНАРА ИЗ ЈАВНОГ УГОВОРА, У ПОТПУНОСТИ ИЛИ ДЕЛИМИЧНО ПРЕКИНЕ ИЗВРШЕЊЕ УГОВОРА ИЛИ ПРЕУЗМЕ ИЗВРШЕЊЕ ОДГОВАРАЈУЋИХ ОБАВЕЗА ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА/КОНЦЕСИОНАРА (STEP-IN RIGHT), УЗ ДЕФИНИСАЊЕ ПОСЛЕДИЦА КОРИШЋЕЊА ТОГ ПРАВА;

28) опорезивање и фискална питања - ако постоје.

Ако јавни уговор, независно које јавно тело га закључује, садржи одредбе које на било који начин доводе до одговорности Републике Србије или имају директног утицаја на буџет Републике Србије, неопходно је прибавити сагласност Владе.

У случају неприбављања сагласности из става 3. овог члана, такве одредбе су ништаве по сили закона.

На питања која се односе на јавни уговор, а која нису посебно уређена овим законом, примењују се прописи Републике Србије.

Сагласност на јавни уговор

Члан 47.

~~Јавно тело, пре доношења одлуке о избору приватног партнера и закључења јавног уговора, има обавезу да органу из чл. 26. и 29. овог закона достави коначни нацрт јавног уговора укључујући прилоге који чине његов саставни део, ради давања сагласности.~~

ЈАВНО ТЕЛО, ПОСЛЕ ДОНОШЕЊА ОДЛУКЕ О ИЗБОРУ ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА, А ПРЕ ЗАКЉУЧЕЊА ЈАВНОГ УГОВОРА, ИМА ОБАВЕЗУ ДА ОРГАНУ ИЗ ЧЛ. 26. И 29. ОВОГ ЗАКОНА ДОСТАВИ КОНАЧНИ НАЦРТ ЈАВНОГ УГОВОРА УКЉУЧУЈУЋИ ПРИЛОГЕ КОЈИ ЧИНЕ ЊЕГОВ САСТАВНИ ДЕО, РАДИ ДАВАЊА САГЛАСНОСТИ.

Орган из става 1. овог члана, дужан је да на основу оцене о усаглашености нацрта уговора са овим законом и са конкурсном документацијом, дâ сагласност на коначни нацрт уговора у року од 30 дана од дана његовог достављања.

Јавни уговор може бити закључен по добијању сагласности из става 2. овог члана.

На све измене и допуне закљученог јавног уговора којима се мењају права и обавезе уговорних страна, примењује се поступак у складу са одредбама овог члана.

Давање сагласности Владе на коначни нацрт јавног уговора у коме Република Србија није уговорна страна, не подразумева одговорност Републике Србије за спорове који настану из тог уговора између јавног и приватног партнера.

Ако није другачије уговорено у писаном облику, јавно тело које је јавни партнер у јавном уговору увек је одговорно за реализацију пројекта ЈПП и за његове евентуалне последице.

Финансирање јавних уговора

Члан 49.

Јавни уговор може бити финансиран од стране приватног партнера кроз комбинацију директних улагања у капитал или путем задужења, укључујући без ограничења структурирано или пројектно финансирање и сл. обезбеђено од стране међународних финансијских институција, банака, односно трећих лица (у даљем тексту: финансијери).

Уз претходну сагласност јавног партнера, приватни партнер биће овлашћен да додели, оптерети хипотеком, заложи, у периоду и обиму који је у складу са овим законом, односно законом којим се уређује јавна својина, било које своје право, односно обавезу из јавног уговора или другу имовину везану за пројекат, у корист финансијера, а у циљу обезбеђивања плаћања било ког насталог или будућег потраживања у вези са изградњом и финансирањем, односно рефинансирањем ПРЕДМЕТА ЈПП-а.

На захтев финансијера и приватног партнера, јавни партнер може прихватити да дâ одређена разумно захтевана обезбеђења и прихвати преузимање одређених одговорности које су неопходне приватном партнеру у вези са било којом обавезом из јавног уговора ако такви захтеви не нарушавају расподелу пројектних ризика дефинисаних у већ закљученом уговору.

Обезбеђење ЗАХТЕВ из става 3. овог члана може подразумевати и закључење посебног директног уговора између јавног партнера, приватног партнера и финансијера, у складу са којим, поред осталог, јавни партнер може да се сагласи са следећим:

- 1) да ће финансијери бити овлашћени да уместо приватног партнера привремено врше сва права из јавног уговора и да исправе било који пропуст приватног партнера, а да ће јавни партнер прихватити наведене радње као да их је извршио приватни партнер;
- 2) да приватни партнер, без претходне сагласности финансијера, неће прихватити отказ, односно престанак јавног уговора на захтев јавног партнера;
- 3) да јавни партнер неће на основу јавног уговора поднети захтев у вези са пропустима приватног партнера, пре претходног писменог обавештења финансијерима о томе, дајући финансијерима, као и приватном партнеру, могућност да исправе наведене пропусте;
- 4) да ће јавни партнер унапред дати сагласност на привремено или коначно уступање уговорне позиције или било ког права приватног партнера из јавног уговора, и да ће дати тражена одобрења за оснажење обезбеђења датог финансијерима од стране приватног партнера;
- 5) све друге уобичајене одредбе које су оправдане у циљу адекватног обезбеђења интереса јавног партнера и финансијера.

Јавно тело, пре закључења ИЗМЕНА ЈАВНОГ УГОВОРА КАО И ЗАКЉУЧЕЊА директног уговора из става 4. овог члана, има обавезу да прибави сагласност органа из чл. 26. и 29. овог закона у складу са чланом 47. овог закона.

Сагласност из става 5. овог члана, КАДА СЕ ОДНОСИ НА ЗАКЉУЧЕЊЕ ДИРЕКТНОГ УГОВОРА, подразумеваће право финансијера да без посебног накнадног одобрења могу спроводити радње и штитити своја права на начин предвиђен директним уговором.

Поступак и границе измена јавног уговора

Члан 50.

На захтев јавног, односно приватног партнера или банке, односно друге финансијске институције јавни уговор се може изменити.

Измене из става 1. овог члана не могу да обухвате следеће одредбе:

- 1) предмет уговора;
- 2) рок на који је уговор закључен;
- 3) код јавних уговора о концесији, понуђена концесиона накнада.

АКО СЕ ИЗМЕНЕ ЈАВНОГ УГОВОРА ВРШЕ ПО ЗАХТЕВУ ФИНАНСИЈЕРА, ПОРЕД ОГРАНИЧЕЊА ИЗ СТАВА 2. ОВОГ ЧЛАНА, ТИМ ИЗМЕНАМА СЕ НЕ СМЕ НАРУШАВАТИ БАЛАНС ПОДЕЛЕ РИЗИКА НА ШТЕТУ ЈАВНОГ ПАРТНЕРА У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 7. СТАВ 2. ТАЧКА 6) ОВОГ ЗАКОНА, НИТИ СЕ ВРЕДНОСТ ЈАВНОГ УГОВОРА МОЖЕ ПОВЕЋАТИ ЗА ВИШЕ ОД 3%.

ЗАХТЕВ ФИНАНСИЈЕРА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ТРЕБА ДА БУДЕ ЕКОНОМСКИ ОПРАВДАН, ПРАВНО ДОКУМЕНТОВАН И ПРИХВАТЉИВ ЗА ЈАВНОГ ПАРТНЕРА.

У СЛУЧАЈУ ИЗМЕНЕ ЈАВНОГ УГОВОРА ПО ЗАХТЕВУ ФИНАНСИЈЕРА ИЗ СТАВА 3. ОВОГ ЧЛАНА ПОТРЕБНО ЈЕ ПРЕТХОДНО ПРИБАВИТИ МИШЉЕЊЕ МИНИСТАРСТВА НАДЛЕЖНОГ ЗА ПОСЛОВЕ ФИНАНСИЈА ЗА ПРОЈЕКТЕ ИЗ ЧЛАНА 27. СТАВ. 4 И ЧЛАНА 29. СТАВ. 5.

На поступак измене јавног уговора, примењују се одредбе овог закона којима се уређује закључење уговора.

Престанак ДПН

Члан 56.

~~ДПН престаје истеком рока на који је основано, ако јавним уговором није другачије предвиђено, као и у другим случајевима прописаним законом или јавним уговором.~~

~~У случају престанка ДПН, објекти, уређаји, постројења и друга средства из оквира предмета ЈПП предају се јавном партнеру.~~

~~Концесиони однос може престати откупом концесије под условима предвиђеним јавним уговором о концесији, а изузетно, ако то налаже јавни интерес, откуп концесије може се вршити под условима и на начин утврђен прописима о експропријацији у ком случају концесионар има право на исплату пуне накнаде према тржишној вредности.~~

~~Концесиони однос може престати одузимањем концесије актом који доноси концедент, у случају да концесионар не обавља концесиону делатност дуже од годину дана, не извршава уговором преузете обавезе, из разлога јавне безбедности, као и у случају да се обављањем концесионе делатности угрожава животна средина и здравље људи, а мере предвиђене посебним прописима нису довољне да се то спречи, на начин и под условима утврђеним јавним уговором.~~

ПРЕСТАНАК ЈАВНОГ УГОВОРА

Члан 56.

ЈАВНИ УГОВОР ПРЕСТАЈЕ ИСТЕКОМ РОКА ПРЕВИЂЕНОГ ЈАВНИМ УГОВОРОМ КАО И У ДРУГИМ СЛУЧАЈЕВИМА ПРОПИСАНИМ ЗАКОНОМ ИЛИ ЈАВНИМ УГОВОРОМ.

У СЛУЧАЈУ ПРЕСТАНКА ЈАВНОГ УГОВОРА, ОБЈЕКТИ, УРЕЂАЈИ, ПОСТРОЈЕЊА И ДРУГА СРЕДСТВА ИЗ ОКВИРА ПРЕДМЕТА ЈПП ПРЕДАЈУ СЕ ЈАВНОМ ПАРТНЕРУ У СКЛАДУ СА ОДРЕДБАМА ЈАВНОГ УГОВОРА, КАО И ДРУГИХ УГОВОРА ЗАКЉУЧЕНИХ ОД СТРАНЕ ЈАВНОГ ПАРТНЕРА У ВЕЗИ СА КОНКРЕТНИМ ПРОЈЕКТОМ ЈПП.

ЈАВНИ УГОВОР МОЖЕ ПРЕСТАТИ ОТКУПОМ ПРЕДМЕТА ЈАВНОГ УГОВОРА ПОД УСЛОВИМА ПРЕДВИЂЕНИМ ЈАВНИМ УГОВОРОМ, А ИЗУЗЕТНО, АКО ТО НАЛАЖЕ ЈАВНИ ИНТЕРЕС, ОТКУП ПРЕДМЕТА ЈАВНОГ УГОВОРА МОЖЕ СЕ ВРШИТИ ПОД УСЛОВИМА И НА НАЧИН УТВРЂЕН ПРОПИСИМА О

ЕКСПРОПРИЈАЦИЈИ У КОМ СЛУЧАЈУ ПРИВАТНИ ПАРТНЕР ИМА ПРАВО НА ИСПЛАТУ ПУНЕ НАКНАДЕ ПРЕМА ТРЖИШНОЈ ВРЕДНОСТИ.

ЈАВНИ ПАРТНЕР МОЖЕ ПРИВАТНОМ ПАРТНЕРУ ОДУЗЕТИ ПРАВА УСТАНОВЉЕНА ЈАВНИМ УГОВОРМ АКО ПРИВАТНИ ПАРТНЕР НЕ ИЗВРШАВА УГОВОРМ ПРЕУЗЕТЕ ОБАВЕЗЕ, ИЗ РАЗЛОГА ЈАВНЕ БЕЗБЕДНОСТИ, КАО И У СЛУЧАЈУ ДА СЕ ОБАВЉАЊЕМ КОНЦЕСИОНЕ ДЕЛАТНОСТИ УГРОЖАВА ЖИВОТНА СРЕДИНА И ЗДРАВЉЕ ЉУДИ, А МЕРЕ ПРЕДВИЂЕНЕ ПОСЕБНИМ ПРОПИСИМА НИСУ ДОВОЉНЕ ДА СЕ ТО СПРЕЧИ, НА НАЧИН И ПОД УСЛОВИМА УТВРЂЕНИМ ЈАВНИМ УГОВОРМ.

Предаја објекта

Члан 57.

~~По престанку јавног уговора, објекти, уређаји, постројења и друга средства из оквира предмета концесије/јавно-приватног партнерства постају својина Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, осим ако другачије није предвиђено директним уговором из члана 49. овог закона.~~

~~Приватни партнер/концесионар предаје објекат, уређаје и постројења из става 1. овог члана, као и све друге објекте који су предмет јавног уговора, а који су у својини Републике Србије, аутономне покрајине, односно јединице локалне самоуправе, без терета и у стању које обезбеђује њихово несметано коришћење и функционисање.~~

~~Изузетно од ст. 1. и 2. овог члана, други објекти изграђени у складу са чланом 7. став 2. тачка 7) овог закона, а који нису у функцији предмета јавног уговора (јавног објекта, јавне услуге, јавне инфраструктуре и сл.), остају у својини приватног партнера.~~

СРЕДСТВА ИЗ ОКВИРА ПРЕДМЕТА ЈАВНО-ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРСТВА/ КОНЦЕСИЈЕ

Члан 57.

ПО ПРЕСТАНКУ ЈАВНОГ УГОВОРА, ОБЈЕКТИ, УРЕЂАЈИ, ПОСТРОЈЕЊА И ДРУГА СРЕДСТВА ИЗ ОКВИРА ПРЕДМЕТА ЈПП/КОНЦЕСИЈЕ ПОСТАЈУ СВОЈИНА РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ИЛИ ПРАВНОГ ЛИЦА ОВЛАШЋЕНОГ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ДАВАЊЕ КОНЦЕСИЈЕ, ОСИМ АКО ДРУГАЧИЈЕ НИЈЕ ПРЕДВИЂЕНО ДИРЕКТНИМ УГОВОРМ ИЗ ЧЛАНА 49. ОВОГ ЗАКОНА.

ПРИВАТНИ ПАРТНЕР/КОНЦЕСИОНАР ПРЕДАЈЕ ОБЈЕКАТ, УРЕЂАЈЕ, ПОСТРОЈЕЊА И ДРУГА СРЕДСТВА ИЗ СТАВА 1. ОВОГ ЧЛАНА, КАО И СВЕ ДРУГЕ ОБЈЕКТЕ КОЈИ СУ ПРЕДМЕТ ЈАВНОГ УГОВОРА, А КОЈИ СУ У СВОЈИНИ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ, АУТОНОМНЕ ПОКРАЈИНЕ, ЈЕДИНИЦЕ ЛОКАЛНЕ САМОУПРАВЕ, ЈАВНОГ ПРЕДУЗЕЋА ИЛИ ПРАВНОГ ЛИЦА ОВЛАШЋЕНОГ ПОСЕБНИМ ЗАКОНОМ КОЈИМ СЕ УРЕЂУЈЕ ДАВАЊЕ КОНЦЕСИЈЕ БЕЗ ТЕРЕТА И У СТАЊУ КОЈЕ ОБЕЗБЕЂУЈЕ ЊИХОВО НЕСМЕТАНО КОРИШЋЕЊЕ И ФУНКЦИОНИСАЊЕ.

ИЗУЗЕТНО ОД СТ. 1. И 2. ОВОГ ЧЛАНА, ДРУГИ ОБЈЕКТИ ИЗГРАЂЕНИ У СКЛАДУ СА ЧЛАНОМ 7. СТАВ 2. ТАЧКА 7) ОВОГ ЗАКОНА, А КОЈИ НИСУ У ФУНКЦИЈИ ПРЕДМЕТА ЈАВНОГ УГОВОРА (ЈАВНОГ ОБЈЕКТА, ЈАВНЕ УСЛУГЕ, ЈАВНЕ ИНФРАСТРУКТУРЕ И СЛ.), ОСТАЈУ У СВОЈИНИ ПРИВАТНОГ ПАРТНЕРА, С ТИМ ШТО ЈАВНИ ПАРТНЕР МОЖЕ ДА ПРИБАВИ ОВЕ ОБЈЕКТЕ, У СКЛАДУ СА ЈАВНИМ УГОВОРМ.

VI ЗАШТИТА ПРАВА

Члан 58.

Правна заштита у поступку доделе јавног уговора обезбеђује се у складу са законом којим се уређују јавне набавке

Свако лице које је заинтересовано за учешће или које учествује у поступку доделе јавног уговора на основу овог закона може Републичкој комисији ЗА ЗАШТИТУ ПРАВА У ПОСТУПЦИМА ЈАВНИХ НАБАВКИ поднети захтев за заштиту права против одлука јавног тела које спроводи поступак које се могу одвојено побијати, а које су према мишљењу тог лица донете незаконито.

VII РЕШАВАЊЕ СПОРОВА

Арбитража

Члан 60.

За спорове између страна, који настану на основу јавног уговора, стране могу уговорити арбитражно решавање спорова пред домаћом или страном арбитражом.

~~Арбитража са седиштем у иностранству не може се уговорити ако се као приватни партнер јавља домаће правно или физичко лице, односно конзорцијум сачињен искључиво од домаћих правних и физичких лица.~~

АРБИТРАЖА СА СЕДИШТЕМ У ИНОСТРАНСТВУ МОЖЕ СЕ УГОВОРИТИ УКОЛИКО ЈЕ ПРИВАТНИ ПАРТНЕР ИЛИ ЊЕГОВ НЕПОСРЕДНИ ИЛИ ПОСРЕДНИ ВЛАСНИК СТРАНО ПРАВНО ИЛИ ФИЗИЧКО ЛИЦЕ, ИЛИ У СЛУЧАЈУ КОНЗОРЦИЈУМА УКОЛИКО ЈЕ БАР ЈЕДАН ЧЛАН КОНЗОРЦИЈУМА ИЛИ ЊЕГОВ ПОСРЕДНИ ИЛИ НЕПОСРЕДНИ ВЛАСНИК СТРАНО ПРАВНО ИЛИ ФИЗИЧКО ЛИЦЕ.

Ако стране нису уговориле арбитражно решавање спорова, искључиво су надлежни судови Републике Србије.

У поступцима из ст. 1. до 3. овог члана меродавно право је право Републике Србије.

VIII НАДЗОР

Члан 63.

У складу са овим законом, јавни партнер дужан је да континуирано прати рад приватног партнера и извршавање његових обавеза из јавног уговора, као и извршавање свих плаћања у складу са јавним уговором.

Јавни партнер је дужан да:

- 1) најмање једанпут годишње од приватног партнера затражи посебне периодичне извештаје о његовом раду, активностима и испуњењу обавеза, у складу са јавним уговором;
- 2) обавести министарство надлежно за послове финансија, односно орган аутономне покрајине или јединице локалне самоуправе надлежан за послове финансија, о примљеним периодичким извештајима у складу са одредбама става 2. овог члана;
- 3) за време трајања јавног уговора води посебну документацију која се односи на пословање приватног партнера, при чему је дужан да води евиденцију о свим повезаним привредним друштвима приватног партнера коме је додељен уговор, КАО И О ПОДИЗВОЂАЧИМА;
- 4) чува документацију која се односи на одређено ЈПП, са или без елемената концесије до истека трајања рока на који је закључен уговор. Након истека рока на који је уговор закључен, документација се чува у складу са посебним прописима којима се уређује чување архивске документације;
- 5) у року од највише 30 дана од дана пријема захтева министарства надлежног за послове финансија, односно органа аутономне покрајине или јединице

локалне самоуправе надлежног за послове финансија, достави све потребне податке о постојећем ЈПП, са или без елемената концесије;

б) обавести надлежно јавно правобранилаштво о поступцима непоштовања уговора, када постоје разлози за покретање одређених поступака од стране надлежног јавног правобранилаштва.

Јавни партнер дужан је да у случају неизмирених дуговања која произилазе из уговора предузме све мере надзора и принудне наплате, и свих правних радњи у складу са одредбама јавног уговора, осталим овлашћењима, као и одредбама овог закона.

Девизни третман ЈПП са или без елемента концесије

Члан 72.

~~Плаћање концесионе накнаде односно накнаде коју плаћа приватни партнер на основу јавног уговора врши се у динарима.~~

НАКНАДЕ КОЈЕ ЈАВНИ, ОДНОСНО ПРИВАТНИ ПАРТНЕР ПЛАЋА НА ОСНОВУ ЈАВНОГ УГОВОРА МОГУ БИТИ ДЕНОМИНОВАНЕ У СТРАНОЈ ВАЛУТИ, ДОК СЕ ПЛАЋАЊЕ НАКНАДЕ ВРШИ У ДИНАРИМА, НА НАЧИН ПРЕДВИЂЕН ЈАВНИМ УГОВОРОМ.

Изузетно од става 1. овог члана, на предлог јавног тела Влада може дати сагласност да се плаћања која су у вези са делатностима из јавног уговора могу вршити у страниј валути као и да се средства на рачуну приватног партнера могу у сваком моменту конвертовати и чувати у страниј валути.

ОБРАЗАЦ ИЗЈАВЕ О УСКЛАЂЕНОСТИ ПРОПИСА СА ПРОПИСИМА ЕВРОПСКЕ УНИЈЕ

1. Овлашћени предлагач: ВЛАДА
Обрађивач: МИНИСТАРСТВО ТРГОВИНЕ, ТУРИЗМА И
ТЕЛЕКОМУНИКАЦИЈА

2. Назив прописа

Предлог закона о изменама и допунама Закона о јавно-приватном партнерству и концесијама
Law on Amendments to the Law on Public Private Partnership and Concessions

3. Усклађеност прописа с одредбама Споразума о стабилизацији и придруживању између Европских заједница и њихових држава чланица, са једне стране, и Републике Србије са друге стране („Службени гласник РС”, број 83/08) (у даљем тексту: Споразум):

а) Одредба Споразума која се односи на нормативну садржину прописа,
Члан 72. и члан 76. ССП-а

б) Прелазни рок за усклађивање законодавства према одредбама Споразума,

Општи прелазни рок

в) Оцена испуњености обавезе које произлазе из наведене одредбе Споразума,

Испуњава у потпуности

г) Разлози за делимично испуњавање, односно неиспуњавање обавеза које произлазе из наведене одредбе Споразума,

-

д) Веза са Националним програмом за усвајање правних тековина Европске уније.

С обзиром на потребу даљег регулисања и унапређења појединих одредаба Закона, увођења боље контроле финансијских утицаја ЈПП пројеката и усклађивања са међународним стандардима и најбољом међународном праксом, предложене су измене Закона. У овом моменту се пропис не усклађује са прописима Европске уније, будући да је предвиђен рок за постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније четврти квартал 2017. године.

4. Усклађеност прописа са прописима Европске уније:

а) Навођење одредби примарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,
Уговор о функционисању Европске уније – Наслов I Унутрашње тржиште, члан 26. I Наслов VII, Поглавље 3 Усклађивање законодавства, члан 114

EN: The Treaty on Functioning European union – TITLE I The Internal Market, Article 26, and TITLE VII, CHAPTER 3 Approximation of Laws, Article 114.

б) Навођење секундарних извора права Европске уније и оцене усклађености са њима,

Директиве:

- Директива Европског парламента и Савета 2014/23/EU од 26. фебруара 2014. о додели уговора о концесији и о укидању Директиве 2014/18/EC

EN: DIRECTIVE 2014/23/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 26 February 2014 on the award of concession contracts and repealing Directive 2004/18/EC

- Директива Европског парламента и Савета 2014/24/EU од 26. фебруара 2014. о јавној набавци и о стављању ван снаге Директиве 2004/18/EC

EN: DIRECTIVE 2014/24/EU OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 26 February 2014 on public procurement and repealing Directive 2004/18/EC

в) Навођење осталих извора права Европске уније и усклађеност са њима,

-

г) Разлози за делимичну усклађеност, односно неусклађеност,

- У овом моменту пропис је неусклађен са прописима Европске уније, будући да је предвиђен рок за постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније четврти квартал 2017. године. Пропис се у одређеној мери усклађује са унутрашњим законодавством, ради унапређења његове примене у различитим областима које могу бити предмет овог прописа.

д) Рок у којем је предвиђено постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније.

Предвиђен рок за постизање потпуне усклађености прописа са прописима Европске уније је четврти квартал 2017. године.

5. Уколико не постоје одговарајуће надлежности Европске уније у материји коју регулише пропис, и/или не постоје одговарајући секундарни извори права Европске уније са којима је потребно обезбедити усклађеност, потребно је образложити ту чињеницу. У овом случају, није потребно попуњавати Табелу усклађености прописа. Табелу усклађености није потребно попуњавати и уколико се домаћим прописом не врши пренос одредби секундарног извора права Европске уније већ се искључиво врши примена или спровођење неког захтева који произилази из одредбе секундарног извора права.

-

6. Да ли су претходно наведени извори права Европске уније преведени на српски језик?

Не сви

7. Да ли је пропис преведен на неки службени језик Европске уније?

Енглески

8. Сарадња са Европском унијом и учешће консултаната у изради прописа и њихово мишљење о усклађености.

Не